

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Demisólistka souboru
BALETU

Markéta Pospíšilová

Příloha uvnitř!
PŘEDPLATNÉ
2013/2014

Asi mám opravdu štěstí...

OPERA

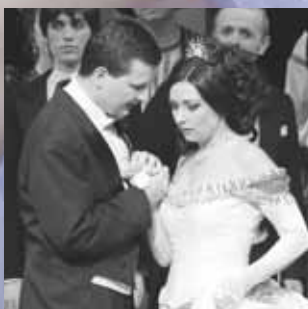
Událost roku
Opera Lohengrin!

ČINOHRA

Drama Smrtihlav
Strhující divadlo

OPERETA/MUZIKÁL

Zasněte se s klasikou...
Čardášová princezna

ARCHIV

Poznejte historii
divadelních budov NDM

Předplatné 2013/2014

Držíme Vám místo

www.ndm.cz

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé!

V pondělí 11. února začaly v činohře zkoušky na Shakespearovu komedii *Sen noci svatojánské* v překladu Martina Hilského. Pan profesor Hilský byl přítomen na zkoušce a já jsem si nenechal ujít možnost zde spolu s herci a inscenačním týmem pozorně naslouchat jeho zasvěceným slovům uvádějícím nás do magicky snové shakespearovské krajiny stvořené ze slov, do její vzrušující historie. **Upřímně jsem záviděl (a přál) jak panu režisérovi Peteru Gáborovi, tak hercům, že teď mají před sebou tu možnost a dar trávit téměř dva měsíce zkoušek v tomto krásném světě.** Denně do něj mohou vstupovat a objevovat krásná zákoutí kouzelného athénské lesa a okolí, otevírat (a mnohdy to dá i velkou námahu a trápení, protože dobrat se k pravdě skrz krásu a krásu skrz pravdu někdy i zatraceně bolí)

zavřené dveře příběhu, oživovat postavy v něm ukryté, hledat a nacházet ta nejlepší, nejsilnější, nejpoetičtější, nejdivadelnější i nejvtipnější řešení divadelních situací. Pan profesor Martin Hilský řekl také jednu pro mě zvlášť důležitou větu: „*Uvedení Shakespeara na divadle by mělo být především svátkem – svátkem řeči!*“ **To je jeden z velkých úkolů a jedna z velkých výzev pro současné, zejména velké činoherní divadlo: vrátit slovu jeho význam, závažnost i sílu. Vždyť básnické slovo řečené v prostoru je nezaměnitelným, silným artefaktem.** A navíc tolik potřebným a očištným momentem – zejména v dnešní době, která nás zahlcuje zvukovým slovním smogem. Mluví se jen, aby se mluvilo, přemluvílo, zamluvílo. Intonace popírají obsah řeči, slova vedou se oklikami k otupení mysli, ne k jejímu otevření. **Řeči se vedou, tečou, přetékají. Ale svátku řeči se to opravdu nepodobá. Plebejský žvást, bodrá forma bez obsahu téměř vše bezohledně válčuje.** Shakespearův *Sen noci svatojánské* se v anglickém originále jmenuje *A Midsummer Night's Dream* – tedy doslova přeloženo Středoletní noci sen. Název *Sen noci svatojánské* poprvé použil v roce 1855 jeden z prvních překladatelů Shakespeara u nás – František Doucha. Další generace překladatelů 19. a 20. století tento – i když ne doslovný, avšak pro češtinu výstižnější – název zachovávají a s úctou přejímají. Je to dědictví, které se stalo součástí našeho českého kulturního povědomí a vzdělanosti. Nikdo se na nikom bezdůvodně neobohacuje, pouze se svými zkušenostmi rozvíjí

a dává aktuálně a v plné síle soudobé, krásné a bohaté češtiny zaznít alžbětinskému klasikovi. **O to výrazněji pak vnímám stále otevřený absurdní spor o „Filipa“, tedy o jméno Filip, jež dle předběžného soudního opatření ostravské samosoudkyně nesmíme stále používat, a to ani v názvu hry, ani ve hře.** Proč? Protože hrajeme překlad Pavla Dominika, který je dle mého názoru lepší, modernější a vtipnější než překlad jeho předchůdce J. Z. Nováka, jenž koncem 40. let minulého století poprvé přeložil Wildeovu komedii v originále nazvanou *The Importance of Being Earnest* pod názvem *Jak je důležité mít Filipa*. Jenže „Earnest“ znamená seriózní a nám nezbývá, než seriózně prohlásit, že slovní hříčka obsažená v titulu originálu má v češtině prokazatelně pouze jedno řešení, dostupné každému překladateli, který umí listovat mužskými jmény v kalendáři. A tak mé poděkování a vděk patří Františku Douchovi, který Středoletní noc správně převedl v českou svatojánskou a je zde jen jako zástupce těch, kteří svými překlady od 19. století otevírali dveře české vzdělanosti v českém jazyce a pomáhali jeho dalšímu rozvoji. **Krásné dědictví, závazek i výzva pro nás, tvůrce a interprety. Vrátit slovu jeho sílu, krásu, poezii a význam.** Být sdělením, které má smysl, nejen v magickém prostoru divadelního jeviště.

Přeji Vám krásné dny!
Jiří Nekvasil

OHLESA DIVÁKŮ

Navštívili jste představení Národního divadla moravskoslezského – zdálo se vám kontroverzní nebo vás dojalo? Dejte nám vědět na casopis@ndm.cz! Váš názor nás zajímá!

MUZIKÁLY NDM

Navštívili jsme muzikál *Noc na Karlštejně*. Všem se nám inscenace líbila. Ostraváci už nemusí jezdit na muzikály do Prahy, protože si na ně mohou zajít do ostravského divadla!

Martina Buchtová s rodinou

VĚC MAKROPULOS

Roli Emilie Marty paní Eva Urbanová nejen krásně zazpívala, ale také prožila srdcem a procitila duši. Záverečná scéna „přiznání“ mě zasáhla, až slzy ukáply.

Lukáš Drlik

POPŘEJ SVĚMU DIVADLU

V prosince jsme vyhlásili soutěž. Nyní je načase, abyste si přečetli, co NDM přejí vítězští pisatelé do roku 2013:

Přeji naší činohře hodně úspěchů do nového roku, co nejvíce nadšených diváků, skvělých představení

a Hlavně více holých dup! Děkuji sympatickým mužům souboru za skvělý zážitek.

Danča Zardňanská

Nejmilejší herci, zpěváci a tanečníci a všichni ti další schovaní za šálou, nechte se zlákat sladkou vlnou inspirace v novém roce a s elánem a odvahou bojujte s nepředvídatelnou kulturou a čelem jděte sláve vstříc i proti proudu. Necht' radost tropíš, divadlo, davu a za okolností všech a všady vnášíš světlo nad Ostravu. Díky Ti, že jsi tady!

Jakub Gabriel Rajnoch

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (radioservis-as.cz) jednoho z písničkových diváků audio-knihou. Tentokrát posíláme CD *Tři mušketýři* paní Martině Buchtové.

Svému oblíbenému divadlu přeji do nového roku spoustu věrných diváků, úspěšných představení, plné a nadané umělce a hodně zdaru!

OPERA — 5 ▶

ČINOHRA — 13 ▶

BALET — 23 ▶

OPERETA/MUZIKÁL — 31 ▶

EXTRA — 41 ▶

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!

www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil

Správní ředitelka: Miloslava Hercíková

Hudební ředitel opery: Robert Jindra

Šéf činohry: Peter Gábor

Šéf baletu: Igor Vejsada

Šéfka operety/muzikálu: Gabriela Petráková

Šéf výpravy, scénograf: David Bazika

Mimořádné projekty: Dita Eibenová

Šéfka marketingu: Eliška Nováková

Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Odpovědná redaktorka: Janka Ryšánek Schmiedtová

Autoři textů: Lenka Adámková, Pavel Bár, Pavla Březinová, Dita Eibenová, Daniel Jäger, Ondřej Nádvořík, Helena Pekala, Gabriela Petráková, Alena Punčochářová, Michael Prostějovský, Janka Ryšánek Schmiedtová, Klára Špičková

Program a repertoár: Milena Sladká

Technická spolupráce: Jarmila Faferková

Technická redakce a korektury: Pavla Březinová, Ondřej Nádvořík

Grafická úprava: Jan Čermák

Redakční uzávěrka: 31. ledna 2013

Vychází: 28. února 2013

Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské

Tisk: Ringier Print CZ a. s.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?

Kontaktujte paní Johanu Dubovou, johana.dubova@ndm.cz, tel.: 603 209 720

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úrovní se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobaročném stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Díky uměleckému ztvárnění a bohatému zdobení vnitřních prostor budovy a sochařským pracím na fasádě je dnes jedním z nejkrásnějších divadel u nás. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 se stalo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za 2. světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a Divadlo Zdeňka Nejedlého. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Je domovskou scénou operního, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V Národním domě postupně působily i hostovaly různé divadelní společnosti, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace bylo Národní divadlo moravskoslezské nuceno opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. V srpnu 1980 byla zahájena rozsáhlá rekonstrukce podle návrhu ostravských architektů Ivo Klimeše a Radima Ulmanna. Od slavnostního znovuotevření 28. dubna 1986 patří Divadlo Jiřího Myrona k největším u nás. Je domovskou scénou operetního/muzikálového, činoherního a baletního souboru Národního divadla moravskoslezského a pojme 623 diváků.

Nominace pro Národní divadlo moravskoslezské

Ceny Thálie a Ceny Alféda Radoka? Máme rekordních osm nominací!

Chcete-li vědět víc,
pak nalistujte strany:

OPERA str. 11
ČINOHRA str. 22
BALET str. 24
OPERETA/MUZIKÁL str. 36

Vyhlášení Cen Thálie 2012 proběhne v sobotu 23. března v Národním divadle v Praze, slavnostní večer bude přenášet Česká televize. Výsledky Cen Alféda Radoka by měly být známy už 3. března, a proto: nominovaným držíme palce!

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2012/2013

Alfredo Catalani (1854–1893)

LA WALLY

120 let po premiéře v La Scale poprvé na ostravském jevišti!

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Václav Klemens

Premiéry 20. a 22. září 2012

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále s českými titulky

Leoš Janáček (1854–1928)

KÁTA KABANOVÁ

Tolik lásky ve mně, a tak málo pro mě...

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Jiří Nekvasil

Premiéry 15. a 17. listopadu 2012

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém originále s českými titulky

Johann Strauss ml. (1825–1899)

NOC V BENÁTKÁCH

Maskovaní milenci ve víru karnevalu!

Hudební nastudování: Jan Šrubař

Režie: Pavel Mikuláščík

Scéna a kostýmy: Adolf Born

Premiéry 20. a 22. prosince 2012

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v českém překladu

Gaetano Donizetti (1797–1848)

ANNA BOLENA

Tragický osud druhé manželky Jindřicha VIII.

Hudební nastudování: Oliver Dohnányi

Režie: Ivan Krejčí

Premiéry 6. a 8. června 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v italském originále s českými titulky

Richard Wagner (1813–1883)

LOHENGRIN

Bájný příběh rytíře s labutí!

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Rocco

Premiéry 7. a 9. března 2013

v Divadle Antonína Dvořáka

Nastudování v německém originále s českými titulky

Půl hodiny
před každým operním
představením jsou pro Vás
ve foyer 1. balkónu Divadla
Antonína Dvořáka připraveny
**DRAMATURGICKÉ
ÚVODY**
k danému titulu

Opera NDM je na Facebooku:

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ – OPERA

Johann Strauss – NOC V BENÁTKÁCH

Jana Sibera (Annina) a Martin Šrejma (Caramello)

Foto Martin Popelář

Vážení a milí diváci,

věřím, že jsme pro Vás v zimním divadelním období připravili atraktivní operní program. Velkou událostí bude zejména premiéra operního díla Richarda Wagnera *Lohengrin*. Tento titul patří ve světě mezi nejznámější a nejhranější operní díla německého romantického repertoáru a pro celý náš soubor je velkou výzvou a také jedním z nejnáročnějších úkolů. Tento téměř čtyřhodinový operní kolos nakládá nadstandardní požadavky na interprety sólových rolí, ale také na orchestr a v nemalé míře také na početný pěvecký sbor. Základem úspěšné realizace podobného projektu je přizvání zkušených wagnerovských pěvců a inscenačního týmu s jasnou vizí výkladu. Do Ostravy se podařilo přivést skutečně výjimečné umělce. **V titulní roli se ostravskému publiku poprvé představí mladý anglický pěvec Peter Wedd, který bude roli Lohengrina zpívat vůbec poprvé ve své**

kariéře. V alternaci s ním Lohengrina vytvoří dva čeští tenoristé – Tomáš Černý a Aleš Briscein, kteří v této době aspirují na prestižní Cenu Thálie za své výkony v ostravských operních inscenacích uplynulého roku. Démonickou **Ortrudou se stane Eva Urbanová, která s touto rolí debutovala na prknech Metropolitní opery v New Yorku** pod taktovkou Jamese Levina. Její alternantkou bude významná dramatická sopranistka Therese Waldner, ta v České republice s velkým úspěchem vystoupila v roce 2005 jako Sieglinde v prvním kompletním uvedení Wagnerova *Prstenu Nibelungova* na scéně pražského Národního divadla. Elsou z Brabantu se stane zkušená wagnerovská interpretka Maida Hundeling, která právě ve wagnerovských rolích sklízí úspěchy po celém světě. Alternovat bude s naší kmenovou sólistkou Evou Dřízgovou-Jirušovou. V roli Telramunda se představí vynikající barytonista Jacek Strauch, který pro Ostravu získal Cenu Thálie za interpretaci titulní role v opeře Paula Hindemitha *Cardillac*. Dále se můžete těšit například na Jakuba Kettnera, Petera Mikuláše a řadu dalších výborných pěvců. **Pevně doufáme, že uvedení Lohengrina v pozoruhodném režijním a vizuálním pojetí mladého slovenského inscenátora Rocca se stane událostí,** kterou výsostně oslavíme dvousté výročí narození Richarda Wagnera. Dalším jubileantem, od jehož narození uplynulo dvě stě let, je italský skladatel Giuseppe Verdi. V březnu jsme pro Vás připravili velkolepý operní gala-

koncert, na kterém zazní ukázky z jeho známých, ale i méně známých děl v podání pěvců, jako je Nanà Miriani, Olga Romanko, Boris Statsenko, Peter Mikuláš, Gianluca Zampieri a řada dalších. Pro povelikonoční čas jsme pro Vás připravili opravdový „bombónek“ v podobě mimořádné reprízy Pucciniho opery *Bohéma* se světovým tenoristou Charlesem Castronovem. Tento mladý pěvec dnes patří mezi světovou pěveckou elitu a jeho umění zaznívá z těch nejprestížnějších světových operních jevišť. Kromě těchto projektů bych vás rád pozval na reprízu Janáčkovy opery *Káťa Kabanová*, ve kterých se objeví naše i zahraniční pěvecké osobnosti, a také na reprízu Smetanovy *Prodané nevěsty*, v níž se po delším čase na prkna našeho divadla vrátí vynikající slovenský tenorista Tomáš Juhás (Jeník) a také mladý basista Jan Štáva (Kecal).

Přeji Vám mnoho krásných operních zážitků a příjemné prožití jarních dní.

Robert Jindra

REPERTOÁR OPERY NDM (BŘEZEN – DUBEN 2013)

Benjamin Britten
HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK
Hudební nastudování a dirigent: Jan Šrubař
Režie: Lubor Cukr
21. 4. (10.00)

Charles Gounod
ROMEO A JULIE (ROMÉO ET JULIETTE)
Hudební nastudování a dirigent: Tomáš Brauner
Režie: Peter Gábor
19. 4. (18.30)

Leoš Janáček
KÁŤA KABANOVÁ
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra / Tomáš Brauner
Režie: Jiří Nekvasil
20. 3. (18.30), 7. 4. (15.00) a 11. 4. (18.30)

Giacomo Puccini
BOHÉMA (LA BOHÈME)
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra / Jan Šrubař
Režie: Tomáš Studený
5. 4. (18.30) a 23. 4. (18.30)

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
Dirigent: Jan Šrubař
Režie: Ilja Racek
20. 4. (18.30)

Johann Strauss ml.
NOC V BENÁTKÁCH
Hudební nastudování: Jan Šrubař
Dirigent: Jan Šrubař / Marek Prášil
Režie a choreografie: Pavel Mikuláščík
15. 3. (18.30), 21. 3. (18.30),
26. 3. (18.30), 2. 4. (18.30)
a 13. 4. (18.30)

Leoš Janáček: KÁŤA KABANOVÁ. Nenechte si ujít představení v neděli 7. dubna od 15 hodin v Divadle Antonína Dvořáka! Foto Martin Popelář

Richard Wagner (1813–1883)

LOHENGRIN

Bájný příběh rytíře s labutí!

Romantická opera o třech jednáních z roku 1848

Hudební nastudování: **Robert Jindra**
Dirigent: **Robert Jindra / Jan Šrubař**
Režie, scéna: **Rocc**
Kostýmy: **Rocc, Marie Vosmíková**
Sbormistr: **Jurij Galatenko**
Dramaturgie: **Daniel Jäger**

Osoby a obsazení:
Král Heinrich **Jimmy Holliday / Peter Mikuláš**
Elsa z Brabantu **Eva Dřízgová-Jirušová / Maida Hundeling**
Vévoda Gottfried, její bratr **Jan Dunděra / Martin Staněk**
Lohengrin **Aleš Briscein / Tomáš Černý / Peter Wedd**

Hrabě Friedrich z Telramundu **Oleg Bryjak / Jakub Kettner / Jacek Strauch**
Ortrud, jeho manželka **Eva Urbanová / Therese Waldner**
Královský hlasatel **Aleš Jenis / Svatopluk Sem**

a další

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistři Vladimír Liberda a Petr Kupka

Uvádíme v německém originále s českými titulky

Premiéry 7. a 9. března 2013 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 17. března (17.00), 19. března (18.00), 5. května (15.00), 11. května (18.00), 22. května (18.00) a 12. června (18.00)

Na repertoár ostravské opery se po třiceti letech vrací opera Richarda Wagnera *Lohengrin*. Tímto projektem společně oslavíme blížící se 200. výročí narození významného skladatele. Richard Wagner označil svého *Lohengrina* za romantickou operu a tím zároveň stvrdil pohádkové rysy, které do příběhu inspirovaného dávnými mýty přidal. Spojil zde ságy – o svatém grálu a o rytíři s labutí – do nového vlastního děje: **Elsa z Brabantu je křivě obviněna z vraždy svého bratra a má veřejně obhájit svoji nevinu. Žádný z rytířů se ale nechce postavit udatnému žalobci hraběti Friedrichu z Telramundu v boji.** Elsa padá na kolena a prosí o pomoc Boha. Zázrakem se zjeví rytíř Lohengrin v loďce tažené labutí a po vyhraném boji se stane Elsiným manželem. Elsa se ale nikdy nesmí ptát po jeho totožnosti. To však nevydrží. Lohengrin jí sdělí své jméno, je synem Parsifala a rytířem svatého grálu, který ochraňuje ty, kteří trpí bezprávím. Jakmile je prozrazen, musí se vrátit do Montsalvatu, kde je v chrámu strážěn posvátný grál s Kristovou krví. Pro Lohengrina připlouvá labuť. V tu chvíli promluví Ortruda a prozradí, že to ona začarovala Elsinu bratra Gottfrieda do podoby labutě. Lohengrin kouzlo zlomí, Gottfried je osvobozen a prohlášen brabantským vévodou. Poté nastoupí na loďku, odplouvá a Elsa umírá žalem. Text *Lohengrina* Wagner dokončil týden po premiéře svého *Tannhäusera*, která se uskutečnila 19. října 1845 ve Dvorním divadle v Drážďanech. Kompletní partitura pak byla dokončena v dubnu 1848. Wagner sice nejprve pomýšlel na to, že své nové dílo nabídne Dvornímu divadlu v Berlíně, větší naději však přece jen poskytovaly Drážďany, kde byl v té době kapelníkem a kde již byl

WAGNER OSTRAVA 2013 (1813–1883)

200. výročí narození
Richarda Wagnera

uvedeny jeho opery *Rienzi*, *Bludný Holanďan* a *Tannhäuser*. **V květnu 1849 byl na Wagnera pro účast v drážďanském povstání vydán zatykač a musel z Německa uprchnout.** Na uvedení *Lohengrina* v Sasku nebo Prusku tedy nebylo ani pomyšlení. Světová premiéra se nakonec uskutečnila díky intervenci Franze Liszta 28. srpna 1850 ve Výmaru. Vzbudila tehdy velkou pozornost i nevoli. V Drážďanech a Berlíně byl *Lohengrin* poprvé uveden roku 1859, o tři roky však tato města předběhla Praha, kde se dostal rytíř s labutí na scénou Stavovského divadla v hudebním nastudování Františka Škroupa již v roce 1856. Sám Wagner mohl svého *Lohengrina* poprvé vidět na scéně až v roce 1861 ve Vídni. Bylo to právě toto dílo, které vehnalo slzy do očí patnáctiletému bavorskému korunnímu princovi Ludvíkovi a učinilo z něj obdivovatele a po letech i významného mecenáše Wagnerova díla. Na našem území byl *Lohengrin* v minulosti uváděn v kontextu ostatních děl wagnerovského repertoáru poměrně často. V Ostravě byl dosud nastudován čtyřikrát – v letech 1923, 1931, 1968 a 1983. (dj)

Z uvedení LOHENGRINA v Ostravě v roce 1968 – Eva Gebauerová (Elsa z Brabantu), Jaroslav Hlubek (Lohengrin) a sbor opery SDO Foto František Krasl

Wagner – je to hudba, která člověku určitým způsobem otevře další světy

Nejnovější operní inscenaci Lohengrin připravuje v NDM charismatický slovinský režisér, scénograf a kostýmní výtvarník Rocco. Právě ten, který na ostravském jevišti již bezmála před třemi lety uvedl Janáčkovu Šárku a Martinů Ariadnu.

Celý svět si letos připomíná 200. výročí narození Richarda Wagnera, který je v operním světě doslova fenoménem. Kdy jste se s jeho tvorbou setkal poprvé a jak na vás zapůsobila?

S dílem Richarda Wagnera jsem se poprvé seznámil ve svém raném mládí ve Slovinsku. Tehdy jsem si pravidelně pouštěl rozhlas s klasickou hudbou a jednou byl na programu přímý přenos Wagnerova *Parsifala* z jednoho německého divadla. Byl to pro mne několika-hodinový zážitek. Působilo to na mne velmi meditativně, nechci říci posvátně, ale je to hudba, která člověku určitým způsobem otevře další světy. Je možné ji bez sebemenších problémů poslouchat pět, šest hodin v kuse.

Přestože se jednalo jen o zvukovou zkušenost, vnímal jste Wagnerovu hudbu už tehdy „vizuálně“? Přece jen vizualita hraje ve vašich inscenacích zásadní roli...

Byl jsem ještě hodně mladý a pod vlivem spíše filmové tvorby než tvorby divadelní. Musím říci, že tehdy jsem si ten příběh, který byl samozřejmě o pauzách komentován a posluchačům přibližován, představoval velmi realisticky. Upřímně řečeno, chtěl bych se někdy v budoucnu, pokud bych měl příležitost, pustit do projektu, ve kterém by bylo Wagnerovo dílo představeno realistickým způsobem.

Richard Wagner měl jasnou představu o tom, jak se mají jeho díla inscenovat a budoucím generacím zanechal řadu „návodů“, jakým způsobem je inscenačně uchopit. Vycházel jste při přípravě svého

Někdy v budoucnu bych se rád, pokud bych měl příležitost, pustil do projektu, ve kterém by bylo Wagnerovo dílo představeno realistickým způsobem!

ostravského Lohengrina z těchto Wagnerových myšlenek?

Jak jsem postupně studoval dílo Richarda Wagnera, myslím si, že právě *Lohengrin* má nejvíce didaskalií – režijních poznámek. Řekl bych, že se nejedná jen o režijní poznámky, ale jsou tam také jisté emoční posuny jednotlivých postav a výrazové návody, jakým způsobem jednotlivé věty, potažmo myšlenky, zpívat. Týká se to také mimiky, gest atd. Když jsem četl libreto, jehož autorem je logicky Richard Wagner – jako u všech jeho děl – tyto poznámky mne velmi zaujaly a hodně jsem z nich při přípravě inscenace vycházel.

Měl jste již možnost se dříve jako inscenátor setkat s některým z Wagnerových děl?

Ostravský *Lohengrin* je moje první wagnerovská inscenace a musím říci, že jsem rád, že je to právě toto dílo, které je mi z jeho tvorby vedle *Tristana* a *Isoldy* vůbec nejbližší.

Čím konkrétně je vám blízké?

S *Lohengrinem* jsem se seznamoval již kdysi, bezprostředně po mé první posluchačské zkušenosti s *Parsifalem*, protože s ním tematicky souvisí. Musím říci, že na rozdíl od *Parsifala*, kde je zřejmý jistý přechod k symbolismu i nádech dekadence, jde v případě *Lohengrina* o romantický příběh. Myslím si, že si tu romantiku v sobě nesu a velmi prožívám.

Rocco s Peterem Weddem (Lohengrin) a členy sboru opery NDM Foto Martin Popelář

Jste autorem také výtvarné stránky inscenace. Jak bude váš Lohengrin vypadat?

Vycházeli jsme z toho, že je to příběh, který je sice vázaný na určitou historickou dobu, koneckonců král Heinrich je zde definován v jistém historickém kontextu, nicméně Wagner v případě *Lohengrina* propojil jakousi skutečnou historií s mýtem. Pro mne je zajímavější spíše stránka mýtu. Jean Cocteau kdysi říkal, že privilegiem mýtu je, že je nesmrtelný. A tak vnímám i *Lohengrina*. V případě kostýmní složky, která vznikala ve spolupráci s mladou výtvarnicí Marií Vosmíkovou, tam bude možné ten historický kontext určitým způsobem přecházet. Nesnažili jsme se hledat modernizující cestu a příběh přenášet do určité doby, buď aktuální vůči Wagnerovi, nebo aktuální vůči současnosti. Nebyla tam ani snaha o totální abstrakci, kterou bychom se dostali do světa fantazie. Abstrakce a fantazie budou spíše přítomny ve scénickém prostoru, který nakonec neurčuje žádná z těch konkrétních poznámek, které Wagner v libretu popisuje. Budeme se nacházet v jakémsi abstraktním prostoru, který bude hodně vypovídat svou sugestivní designovou stránkou, barevností, atmosférou, ale ne popisností, která by měla přesně vyjadřovat, v jakém prostředí se nacházíme.

Jak na vaši koncepci reagují zpěváci?

Máme velmi silné obsazení. Každý ze zpěváků je svým způsobem výrazná osobnost a jsem

Rocco během zkoušky opery LOHENGRIN Foto Martin Popelář

Richard Wagner? Jeho hudbu je možné bez sebemenších problémů poslouchat pět, šest hodin v kuse!

vlastně zaskočen sám sebou, že nakonec vytváříme poměrně „klasickou“ inscenaci. Nevytváříme žádné nové psychologické analýzy tohoto díla. Je ovšem jeden element, který mne zaujal nejvíce, a i ten je zcela zdůvodnitelný na základě Wagnerovy dramaturgie v jeho ostatních dílech, a to je motiv ženy. V případě *Lohengrina* se jedná o dvě ženy. Jak víme, Richard Wagner ve svých hudebních dramatech pracuje zejména s jednou výraznou ženskou postavou. V *Lohengrinovi* jsou dvě silné ženy – čistá Elsa a čarodějnice Ortrud. Během analýzy díla jsem si začal klást otázky, zda to rozdělení na dobro a zlo, na pozitivní a negativní energii, je tak jednoznačné a jasné. Přišel jsem na to, že není. A to je pro mne jedno z hlavních témat, na které se zaměřujeme nejvíce. Akcentujeme postavy Elsy a Ortrudy, které se až neskutečným způsobem doplňují. Zpočátku jsem netušil, jak na tuto myšlenku budou naše představitelky reagovat, ale dostávám od nich řadu podnětů a reakcí, podle kterých si říkám, že to téma zajímavé je. Je vidět, že v protagonistkách evokuje myšlenky a energii a s jejich pomocí rozvíjíme ten koncept stále dále a dále. Tato zpětná vazba mne utvrzuje v tom, že to hledání bylo správné.

Pocházíte ze Slovinska. Jaká je situace v opeře ve vaší rodné zemi a jak se žije cizinci v českém operním prostředí?

Českou republiku dnes vnímám nejen jako umělecké zázemí, ale také jako domov, protože tady mám většinu svých blízkých přátel. Slovini-

sko má dva miliony obyvatel, což je větší Praha, a Lublaň je taková menší Ostrava. V zemi jsou dva operní domy zřizované ministerstvem kultury – v Lublani a v Mariboru. Vzhledem ke geografické poloze státu a operního prostředí je tam svoboda tvorby a uměleckého myšlení limitovanější. Vysvětluji si to zejména tradičním vnímáním operních inscenací. Do Slovinska nikdy zcela nepronikl takový ten německý způsob moderní operní režie, a pokud ano, tak jen formou hostování zahraničního operního souboru. Je to zcela logické právě díky poloze tohoto státu.

V Ostravě pracujete jako režisér podruhé. V roce 2010 jste zde připravil inscenace Janáčkovy Šárky a Martinů Ariadny, které byly uvedeny v jednom večeru. Jaký je váš současný návrat do Ostravy?

Jsem moc rád, že se v Ostravě poprvé, ale ve své kariéře podruhé, setkávám s dirigentem Robertem Jindrou. Naše první setkání se uskutečnilo v roce 2008 v pražském Národním divadle. Na scéně Stavovského divadla jsme tehdy společně pracovali na světové premiéře opery Tomáše Hanzlíka *Lacrimae Alexandri Magni* (Slzy Alexandra Velikého) a již tehdy jsme si říkali, že bychom společně chtěli v budoucnu vytvořit další operní inscenaci. Jsem moc rád, že je to právě *Lohengrin*, protože vím, že pro Roberta Jindru je Richard Wagner skladatelem a umělcem, kterého si nesmírně váží. A v tom jsme zajedno.

(dj)

MĚLI BYSTE VĚDĚT!

Operní režisér a scénický výtvarník Rocco studoval operní režii na JAMU v Brně, scénografii v Curychu a v Offenbachu nad Mohanem. Po úspěšných premiérách komorních oper Josefa Berga *Eufrides před branami Tymén* a *Snídaně na hradě Šlankensvaldě* v Brně (2004) inscenoval v ND v Praze světovou premiéru opery Markéty Dvořákové a Ivo Medka *MrTVÁ?* V sezóně 2005/06 přednášel jevištní pohyb na pěveckých dílnách v německém Freyungu, kde také režíroval Lortzingovu komickou operu *Zkouška na operu* a Schubertův singspiel *Spiklenci aneb Domácí válka*. V roce 2006 inscenoval v Národním divadle Brno světovou premiéru minimalistické opery Vita Zouhara *Noci Dnem*, o rok později připravil pro ND v Praze inscenaci světové premiéry opery Tomáše Hanzlíka *Lacrimae Alexandri Magni*. Z jeho dalších inscenací jmenujme například *Krásku a zvíře* Philipa Glasse (ND Brno 2008), *Lékárnička* Josepha Haydna (Lublaň 2009), *Popelku* Gioachina Rossiniho (ND Brno 2010), *La Dafne* Tomáše Hanzlíka a Vita Zouhara (ND Brno 2011), *Sedláka kavalíra* Pietra Mascagniho (Bergen 2011), *Elektru* Richarda Strausse (ND Brno 2012) nebo *Pelléa a Mélisandu* Clauda Debussyho (ND v Praze 2012). V sezóně 2007/08 působil jako dramaturg Opery Slovinského národního divadla Maribor a v sezóně 2008/09 jako zástupce uměleckého šéfa Janáčkovy opery Národního divadla Brno, kterou v následujících dvou sezónách umělecky vedl. V současné době je uměleckým šéfem Opery Národního divadla v Praze. Je jediným diplomovaným slovinským operním režisérem.

Rocco s Therese Waldner (Ortrud) Foto Martin Popelář

VERDI GALA

To nejlepší z dvaceti Verdiho oper!

Sobota 16. března 2013 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

V letošním roce si celý svět připomene 200. výročí narození jednoho z nejvýznamnějších skladatelů světové opery – **Giuseppa Verdiho** (1813–1901). Opera NDM pro Vás u této příležitosti připravila speciální tříhodinový galakonzert, na kterém zazní ukázky z dvaceti z celkových dvaceti osmi Mistrových děl.

Účinkují:

- Eva Dřízgová-Jirušová • Frédérique Friess
- Kateřina Kněžíková • Nanà Miriani •
- Martin Gurbal' • Aleš Jenis • Jakub Kettner
- Luciano Mastro • Peter Mikuláš
- Ulf Paulsen • Svatopluk Sem
- Boris Statsenko • Gianluca Zampieri

Orchestr opery Národního divadla moravsko-slezského
Dirigent **Robert Jindra**

Na tento galakonzert je v prodeji limitovaný počet GALAVSTUPENEK. Jejich součástí je pozvání o přestávce do ředitelského salónku na občerstvení a přátelské setkání s ředitelem Národního divadla moravskoslezského Jiřím Nekvasilem a hudebním ředitelem opery Robertem Jindrou. Po skončení galakonzertu budou pak držitelé těchto galavstupenek srdečně pozváni do restaurace Legend hotelu Mamaison Imperial Ostrava na setkání se všemi sólisty slavnostního večera.

Tenorista **CHARLES CASTRONOVO** se vrací do Ostravy! Z Metropolitní opery do Národního divadla moravskoslezského!

GALA PŘEDSTAVENÍ

Giacomo Puccini

LA BOHÈME (Bohéma)

Pátek 5. dubna 2013 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Po obrovském úspěchu v roli Romea v opeře Charlese Gounoda *Romeo a Julie* uvedené v minulé sezóně, se na prkna ostravské opery

vrací jeden z nejrespektovanějších tenoristů současnosti **Charles Castronovo**. Rodák z New Yorku se již objevil na mnoha prestižních operních scénách světa – Metropolitní opera v New Yorku, Royal Opera House Covent Garden v Londýně, Národní opera v Paříži, Vídeňská státní opera a řada dalších. Pravidelně se objevuje na předních festivalech po celém na světě. V Ostravě se nyní představí v roli básníka Rodolfa v opeře Giacoma Pucciniho *Bohéma*. Po jeho boku vystoupí **Morenike Fadayomi** (Mimi), **Aleš Jenis** (Marcello), **Jana Šrejma Kačirková** (Musetta), **Richard Šveda** (Schaunard) a další. Představení bude dirigovat **Robert Jindra**. I na toto představení je v prodeji limitovaný počet GALAVSTUPENEK! (dj)

INZERCE

NOVÁ PRODEJNA!

ITALSKÁ SÝRÁRNA
LITOVEL
www.laformaggeria.cz

„PO VELKÉM ÚSPĚCHU V BRNĚ, HRADCI KRÁLOVÉ, OLOMOUCI, JSME OTEVŘELI!“

Ostrava – Puchmajerova ul.

VLASTNÍ KRÁJENÉ I BALENÉ SÝRY ZA VÝBORNÉ CENY,
ČERSTVÉ VÁŽENÉ MÁSLA,
TĚSTOVINY, VÍNA A DALŠÍ ITALSKÉ SPECIALITY

Jana Šrejma Kačirková

Role: **Julie**

Inscenace: **Romeo a Julie**

Jana Šrejma Kačirková je pěvkyní, která na sebe každou nově vytvořenou rolí upoutává pozornost nejen pražského nebo ostravského publika, ale i odborné kritiky. Je to dáno především výbornou hlasovou technikou a přirozeným, od všeho operního patosu oproštěným herectvím. Rolí Julie navíc propůjčila bezprostřednost svého mládí, což bylo zcela v souladu s režijní koncepcí Petera Gábora. Spolu s Alešem Brisceinem vytvořila věrohodný pár veronských milenců s přesahem do dnešních dnů.

Aleš Briscen

Role: **Romeo**

Inscenace: **Romeo a Julie**

Aleš Briscen dnes patří k tenoristům, kteří se s úspěchem uplatňují na zahraničních operních scénách. V jeho rozsáhlém repertoáru je Gounodův Romeo rolí, která přesně odpovídá jeho světlejšímu pohyblivému lyrickému tenoru, ideálnímu pro francouzskou hudbu. V džínách, tričku a sportovní bundě nebo odvážně jen ve spodním prádle a rozepnuté košili vystihl v souladu s režijní koncepcí přesně mladíka chlapecky vzpurného, mrštně prchajícího, něžně stydlivého, prudce vášnivého i muže odhodlaného obětovat vše pro svoji lásku.

Tomáš Černý

Role: **Rinald**

Inscenace: **Armida**

Tomáš Černý je díky svému pevnému, hutnému a zároveň kantabilnímu tenoru ideálním představitelem českých mladodramatických rolí. Platí to i pro postavu Rinalda v Dvořákově *Armidě*. V podání Tomáše Černého byl rytířstva perlou skvělou, odhodlaný dostát svému poslání ve jménu Božím, ale i mužem zmámeným Armidinou vábivostí a čarovnými rozkošemi. Zejména rozsáhlý výstup ve čtvrtém jednání, kdy se osamocený, vysílený Rinald probírá ze svého milostného opojení a prosí Boha o očistu ze své hanby, měl strhující přesvědčivost.

Luciano Mastro

Role: **Váňa Kudrjáš**

Inscenace: **Káťa Kabanová**

Již deset let působí v Národním divadle moravskoslezském sympatický italský tenorista Luciano Mastro, který sklízí úspěchy nejen v italském, ale také v českém operním repertoáru. Jeho nejnovější rolí je Kudrjáš v Kátě Kabanové, v níž úročí všechny své zkušenosti nejen z oper Janáčkových, ale i Bohuslava Martinů, Bedřicha Smetany nebo Antonína Dvořáka. V Kudrjášovi vytvořil sympatického mladého učitele, výborně zpívajícího, s příkladnou českou výslovností.

Jiří Herold v roce 1959 v roli Borise Godunova společně s Lubomírem Procházkou (Kniže Šujskij) Foto František Krasl

ZPRÁVY Z OPERY

V pondělí **4. března** si připomeneme 100. výročí narození dlouholetého sólisty operního souboru ostravského divadla, vynikajícího basisty **Jiřího Herolda** (4. 3. 1913 – 3. 12. 1973). Zpěv studoval na pražské konzervatoři u Egona Fuchse a Hilberta Vávry a poté soukromě u Dmitrije Levytského. Nejprve působil v Olomouci (1940–1944) a poté svůj celý následující umělecký život spojil s ostravským jevištěm (1944–1973). Byl výborným pěvcem s širokou škálou výrazových prostředků. Své role měl dokonale propracované po pěvecké i herecké stránce – byl nezapomenutelným Kcalem (Smetana – *Prodaná nevěsta*), Štelinou (Suchoň – *Krůtřava*), Greminem (Čajkovskij – *Evžen Oněgin*), Filipem II. (Verdi – *Don Carlos*), Donizettiho Donem Pasqualem nebo Musorgského Borisem Godunovem.

V pátek **19. dubna od 18.30 hodin** chceme do opery pozvat všechny zamilované – NDM uvede poslední reprízu opery Charlese Gounoda *Romeo a Julie*. Kdo by neznal nesmrtelný příběh veronských milenců, jejichž lásku překazila nevraživost jejich znepřátelených rodin. Slavnou hru Williama Shakespeara přetavila v operní kompozici řada skladatelů a právě verze Charlese Gounoda patří k těm nejkrásnějším. V ústřední dvojici se představí dva vynikající pěvci – **Agnieszka Bochenek-Osiecka** (Julie) a **Luciano Mastro** (Romeo), oba kmenoví sólisté souboru opery NDM. Inscenace je dílem činoherního režiséra Petera Gábora, který se do opery NDM vrátil i se svým týmem (scénografem Jozefem Cillerem a kostýmní výtvarnicí Katarínou Holkovou) po velkém úspěchu, jež zaznamenala jeho předchozí inscenace Giordanovy *Fedory*.

Agnieszka Bochenek-Osiecka (Julie) a Luciano Mastro (Romeo) Foto Martin Popelář

V sobotu **20. dubna uvedeme v 18.30 hodin** v Divadle Antonína Dvořáka Smetanovu *Prodanou nevěstu*. V roli Mařenky se představí sólistka opery NDM **Jana Šrejma Kačirková!**

EVROPSKÉ OPERNÍ DNY 2013

Barcelona, Bologna, Brno, Marseille, Londýn, Paříž, Praha, Oslo, Ostrava...

Ve dnech **11. a 13. května 2013** se v NDM uskuteční **Evropské operní dny**. Projekt iniciovala prestižní asociace Opera Europa, jejímž členem jsme již několik let. Opera Europa má v současné době více než sto členů z třiceti tří evropských zemí a nechybí mezi nimi slavné operní domy, jako je například milánská La Scala nebo Národní opera v Paříži. Cílem projektu je seznámit širokou evropskou veřejnost s operním žánrem, poukázat na to, že opera je žijící forma umění, která se i nadále vyvíjí! Společným tématem sedmého ročníku je

Hřiště – opera jako prostor pro hraní a zábavu. V rámci programu Evropských operních dnů v Ostravě se můžete těšit například na hudebně-dramaturgickou exkurzi operou Richarda Wagnera *Lohengrin* v podání hudebního ředitele opery NDM Roberta Jindry a dramaturga Daniela Jägera, na komentovanou prohlídku stavby scény a svícení před představením opery *Lohengrin* a na představení samotné s **Alešem Brisceinem, Evou Urbanovou, Evou Dřízgovou-Jirušovou, Jackem Strauchem** a dalšími vynikajícími sólisty.

13. 5. 2013 OPERA VE VÝTAHU (a v Nové radnici)
Čtete na straně 43.

Více informací na www.ndm.cz a www.opera-europa.org.

(dj)

Jana Šrejma Kačirková v roli Mařenky Foto Daniel Jäger

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2012/2013

Oscar Wilde (1854–1900)
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT
Lehkovážná komedie pro seriózní publikum
Režie: Vít Venc
Premiéra 18. října 2012
v Divadle Antonína Dvořáka

Marian Palla (1953)
SAJNS FIKŠN
Ulltle švihlá komedie
Režie: Věra Herajtová
Premiéra 22. listopadu 2012
v Divadle Jiřího Myrona

Billy Roche (1949)
SLOŽ MĚ NĚZNĚ
Potulní komedianti si dávají do nosu
Režie: Janusz Klimsza
Česká premiéra 2. února 2013
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Martin Walser (1927)
SMRTIHLAV
Drama o tom, jak rodiče zatají svou temnou minulost a ona padne na hlavy jejich dětí
Režie: Peter Gábor
Česká premiéra 2. února 2013
v Divadle Antonína Dvořáka

Jack Trevor Story (1917–1991),
Klára Špičková (1978)
TRABLE S HARRYM
Komediální detektivka zcela naruby
Režie: Jakub Nvota
Česká premiéra 4. dubna 2013
v Divadle Antonína Dvořáka

William Shakespeare (1564–1616)
SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
Kouzelná alžbětinská komedie vám odhalí velká tajemství přírody i lidí
Režie: Peter Gábor
Premiéra 11. dubna 2013
v Divadle Jiřího Myrona

Joseph Bédier (1864–1938)
– Janusz Klimsza (1961)
TRISTAN A ISOLDA
Legendární příběh milenců, kteří v osudové hře prohráli své štěstí
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 13. června 2013
v Divadle Jiřího Myrona

Činohra NDM je na Facebooku:
ČINOHRA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

Igor Orozovič jako Ruda Goothein v nejnovější inscenaci Petera Gábora SMRTIHLAV
Foto Radovan Šťastný

Potlesk býva častokrát jedinou odmenou a potvrdením, že naša snaha nevyšla naprázdno a výkony hercov Vás naozaj zasiahli...

Talent roka je nominovaná Veronika Lazorčáková a v kategórii muzikál na Cenu Thálie zas Igor Orozovič. Herectvo je profesia veľmi náročná, dáva zabráť psychike, ale aj intelektuálnemu či duchovnému rozmeru osobnosti herca či herečky. A dobre viete, že Váš potlesk býva častokrát jedinou odmenou a potvrdením, že naša snaha nevyšla naprázdno a výkony hercov Vás naozaj zasiahli. **Som rád, že naše hľadiská sú plné a že divadelné umenie sa pre Vás stalo súčasťou života. Som rád aj za Vaše potlesky a vnímavé reakcie, ktoré odovzdávajú zas potrebnú energiu nám – tvorcom.** A hlavne nám to určite dáva zmysel našej práce. Chrípkové vírusy sa sice v rozbehu nového roka nevyhli ani našim činohercom, a preto nastalo tolko zmien predstavení či záskokov. Ešte som sa nikdy ako umelecký šéf neprihováral divákovi toľkokrát z javiska ako práve v tomto ostravskom smogovom období,

S pozdravom
Peter Gábor

REPERTOÁR ČINOHRY (BŘEZEN – DUBEN 2013)

Božena Němcová – Jan Alda
SŮL NAD ZLATO
Režie: Zoja Mikotová, Tomáš Jirman
7. 3. (10.00)

Marian Palla
SAJNS FIKŠN
Režie: Věra Herajtová
8. 3. (18.30), 23. 4. (18.30)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman
12. 3. (19.00), 19. 4. (19.00)

Michael Cooney
HABAĐURA
Režie: Roman Groszmann
14. 3. (18.30)

Milan Uhde – Miloš Štědroň
BALADA PRO BANDITU
Režie: Peter Gábor
21. 3. (18.30), 28. 3. (18.30), 17. 4. (18.30),
18. 4. (10.30), 26. 4. (10.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
23. 3. (18.30), 14. 4. (18.30), 20. 4. (18.30)

George Tabori
MŮJ BOJ (MEIN KAMPF)
Režie: Juraj Deák
19. 4. (18.30)

Billy Roche
SLOŽ MĚ NĚŽNĚ
Režie: Janusz Klimsza
1. 3. (19.00), 11. 3. (19.00), 24. 3. (15.00),
18. 4. (19.00)

Martin Walser
SMRTIHLAV
Režie: Peter Gábor
1. 3. (18.30), 11. 3. (18.30), 24. 3. (15.00),
18. 4. (18.30)

George Bernard Shaw
PYGMALION
Režie: Pavel Šimák
22. 3. (18.30), 28. 4. (16.00)

Oscar Wilde
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT
Režie: Vít Vencel
3. 3. (15.00), 6. 3. (18.30), 21. 4. (17.00),
30. 4. (18.30)

Anna Saavedra
KUŘAČKY
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
2. 3. (18.30), 5. 3. (19.00), 7. 4. (19.00), 24. 4. (19.00)

Anton Pavlovič Čechov
IVANOV
Režie: Štěpán Pácl
10. 3. (19.00)

Carlo Goldoni
POPRASK NA LAGUNĚ
Režie: Janusz Klimsza
27. 3. (10.00), 25. 4. (18.30)

William Shakespeare (1564–1616)
SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
Kouzelná alžbětinská komedie vám odhalí tajemství přírody i lidí

Překlad **Martin Hilský**
Režie **Peter Gábor**
Dramaturgie **Klára Špičková**
Scéna a kostýmy **Katarína Holková**
Hudba **Vladimír Franz**
Pohybová spolupráce **Tomáš Krivošík**

Osoby a obsazení:
Theseus, aténský vévoda **Tomáš Jirman**
Hipolyta, Theseova snoubenka **Lada Bělašková**
Lysandr **Aleš Bílík/Ivan Dejmal**
Demetrius **Igor Orozovič**
Hermie, zamilovaná do Lysandra **Veronika Lazorčáková**
Helena, zamilovaná do Demetria **Petra Lorencová**
Egeus, Hermiin otec **Vladimír Čapka**
Petr Poříz, Prolog **Libor Olma**
Mikuláš Klubko, Pyramus **Vladimír Polák**

Franta Přífala, Thisba **Robert Finta**
Tomáš Hubička, Zeď **Marcel Školout**
Fortel, Lev **Jaroslav Rusnák**
Robin Střízlík, Měsíční svit

Ondřej Malý
Oberon, král víl **František Strnad**
Titánie, královna víl **Pavlaína Kafková**
Puk, Filostrates **Renáta Klemensová**
a mnozí další

Premiéra 11. dubna 2013 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 13. dubna (18.30), 16. dubna (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Je to už několik let, kdy komediálně melancho-lický *Večer tříkrálový* sklízel zasloužený potlesk v Divadle Jiřího Myrona. Nyní tamější **jeviště**

Po staletí kouzlu a vtipu hry Sen noci svatojánské propadaly ty nejvýznamnější světové divadelní scény. Nyní se k nim přidá i Národní divadlo moravskoslezské...

ožije nejslavnější Shakespearovou komedií. Třebaže se nedochovalo žádné přímé svě-
dectví o diváckém ohlasu alžbětinských in-
scenací *Snu noci svatojánské*, z nepřímých
zpráv vyplývá, že hra byla velmi populární
už za Shakespearova života. Pravděpodobně
to byla jedna z prvních her, které se hrály pro
krále Jakuba, a to na Nový rok 1604. Od té doby
patří k nejhranějším komediím vůbec. Po staletí
jejímu kouzlu a vtipu propadaly pravidelně vý-
znamné divadelní scény. **Postavy z této hry se
staly nesmrtelnými a překročily prchavou
slávu prken, která znamenají svět.** „*Koukáš
jako Puk!*“ není narážka na hokejové utkání,
ale na zmatek, který v lásce nadělá Oberonův
neposedný sluha. **Kdo by neznal jeho čarovný
květ, kterým způsobí vášnivě peripetie
několika mileneckým párům! Kdo by se
netěšil na humorné scény řemeslníků,
kteří při amatérské přípravě na představení
o tragické lásce Pyrama a Thisby nasta-
vují zrcadlo samotnému divadlu!** Stali se
inspirací i pro slavný díl seriálu *Chalupáři*. A kdo
by se nepobavil nad žárlivým soubojem Titanie
a Oberona. **Po postavách z této hry jsou po-
jmenovány i měsíce naší sluneční soustavy!**
Vydejte se proto s námi do magické noci, ve kte-
ré je dovoleno vše! **Zjistíte, že v lásce neznáte
přítele, ale dokonce neznáte ani sami sebe!**

Nebo máte snad ve svém srdci jasno, a víte,
KOHO a CO doopravdy chcete? Mistr Shake-
speare vás bude přesvědčovat o opaku!

(kš)

V PŘEKLADU MARTINA HILSKÉHO

Překlad *Snu noci svatojánské* vznikl v roce
1983. Martin Hilský několik dní před ost-
ravskou premiérou oslaví významné životní
jubileum. Doufáme, že naše inscenace, při
jejímž vzniku se překladatel zúčastnil i první
čtené zkoušky, bude pro nás i pro něho
svátkem. A naplněným snem jedné magické
divadelní noci...

Chcete vědět víc? Obraťte na str. 42!

Hádka Titánie a Oberona, hádky ženy a muže, která rozpoutá skutečné zmatek nad zmatek!

ALEŠ BÍLÍK

Zhostí se jedné z hlavních rolí v inscenaci Sen noci svatojánské. Novopečený Lysandr je studentem čtvrtého ročníku DAMU. Aleš prošel vítězně konkursem přímo na tuto roli a jeho výlet do Ostravy se mu vyplatil. Už před rokem ale stál za povšimnutí v české premiéře hry v „damáckém DISKU“ PUNK ROCK, ve kterém poprvé hrál ještě jako student třetího ročníku. Aleš dokončuje školu, zažívá intenzivní zkoušení s různými režiséry a zatím „se nezastaví“. Při rozhovoru ovšem působí skromným a sympatickým dojmem.

Přicházíš do ostravského prostředí. Kde jsou ale tvé kořeny, kde jsi prožil dětství?

Narodil jsem se a celý život jsem žil v Praze. Táta ale pochází z jižní Moravy, z vesnice Mikulčice, kde jsem taky trávil hodně času. Tam jsem poprvé jako pražské dítě objevoval, co je to volnost: První „velké lásky“ i lumpárny jsem tak často zažíval daleko z dohledu starostlivé maminky kdesi na polích. A nejen proto mám dnes k celé Moravě velmi vřelý vztah. Za babičkou a dalšími z rodiny v Mikulčicích jezdím moc rád i teď, bohužel už na to není tolik času. Druhou důležitou destinací byla Davle u Prahy, kde mají dodnes malou chatku pražští prarodiče s tetou. Jestli má někdo, krom mých rodičů, podíl na mé výchově v dětství, jsou to právě oni. Děda Bobi je pro mě jedním z nejvšestrannějších a nejinteligentnějších lidí, dalo by se říct můj vzor. Snažil se mě vždycky naučit nejen vědomostem, ale i manuální zručnosti. A tak jsme neustále něco vyráběli, opravovali, natírali... Mezi všemi si vybavuji jednu větu, kterou je myslím důležité si vždycky připomínat: „Cokoli budeš dělat, dělej to pořádně. I když si budeš jen zavazovat tkaničku.“

Když postoupíme do puberty, co tě nejvíce bavilo?

Zrovna nedávno jsem nad tím přemýšlel, co že jsem vlastně celá ta léta dělal. Hodně stráveného času by se dalo nazvat jako lítání venku. S kamarády jsme chodili hrát všechny možné sporty, několik z nich jsem potom dělal

Cokoli budeš dělat, dělej to pořádně. I když si budeš jen zavazovat tkaničku!

i závodně: fotbal, florbal, nohejbal... Kromě sportů jsem už od mala chodil na zpěv do sborů. Pramínek, potom Kühnův dětský sbor. Na ten mám vzpomínky všelijaké, určitě ale hodně intenzivní. Poprvé a na dlouhou dobu i naposled jsem například okusil stát před diváky, zpívali jsme v opeře *Carmen*. Dodnes s ní mám spojenou vůni divadelního kouře. V pubertě jsme potom zakládali kapely, jediná, která fungovala déle, žila jen z ohlasu mladších fanynek ze školy, o kvalitě se tam mluvit nedalo. No, a s některými z fanynek jsem taky asi trávil poměrně dost času. Na kytaru hraju dodnes, uklidňuje mě to, i když už žádný virtuos nejsem. Ale často mě napadá, že bych v nějaké kapele zase rád hrál. Hudba je pro mě moc důležitá. Rád se taky po dni ve škole nebo v divadle odreaguju s kamarády u stolního fotbalu nebo kulečnicku. Samozřejmě občas najdu i chvíli pro nějakou tu knihu. Skoro patnáct let o prázdninách jezdím na dětský tábor doprostřed lesů. Většinu času ale zabírá stejné divadlo.

Nestudoval jsi hereckou konzervatoř, kdy a proč přišlo rozhodnutí, že právě herectví je to pravé zaměstnání?

Rozhodnutí to bylo trochu divoké. Blížila se maturita a já stále nevěděl, co dál. V den, kdy se odevzdávaly zápisy předmětů, jsem narychlo do kolonek vepsal matematiku a nějaké jazyky, abych měl „střežka.“ Strojní fakulta, mezinárodní vztahy, chemie... Ovšem pak se do toho vložila má kamarádka, co se hlásila na produkci na FAMU. Div mi neoznámila, že rozhodně musím jít na DAMU a studovat herectví. Do té doby mi to v žertu pár lidí řeklo, ale dělat zábavu

pro kamarády a děti na táboře je přeci jen něco trochu jiného než věnovat se herectví naplno. Tenkrát byla ale asi Anička tak přesvědčivá, že jsem o studiu začal opravdu přemýšlet. A čím víc jsem přemýšlel, tím víc se mi ta myšlenka líbila, negativa si člověk nepřipouští. Zjistil jsem potřebné informace, za měsíc jsem podal přihlášku a za další dva to šel zkusit. Byla to pro mě výzva. Něco, co jsem asi ve skrytu duše chtěl, ale nikdy by mě to samotného nenapadlo. Rázem byla moje další léta jasně daná, jiným možnostem jsem dal vale. Kdyby to tenkrát nevyšlo, znovu bych už přijímačky nejspíš nedělal.

Nelitoval jsi někdy své volby?

Školu jsem nespočetněkrát proklínal, ale to k tomu všemu logicky patří, když člověk začne trochu sondovat sám v sobě a objevovat, co je vlastně zač. Je jasné, že nachází věci, které se mu nelíbí, nebo si je nechce připustit. O to větší radost je, když se mu je podaří změnit. Zklamany můžu být vždycky hlavně ze sebe. Poznávání sebe sama je krásné a strašné. Bolí to. Při studiu na DAMU jako takovém jsem ovšem těch hezkých věcí zažil víc. Poznal jsem lidi, kterým můžu věřit a v neposlední řadě i současnou přítelkyni. O zábavu v každém slova smyslu je v hereckém světě postaráno.

Kdo měl na tebe největší vliv?

V herectví? Nejvíc jsem byl ovlivněn lidmi, mezi kterými jsem se ocitl. Ať už to jsou spolužáci, profesori, ale i kdokoli jiný. Nikdy předtím by mě nenapadlo vést dlouhé hovory s bezdomovci. Teď mě to zajímá.

Aleš Bílík v inscenaci BUCHTY A BOHYNĚ. Foto Kryštof Kalina

Nová posila ostravské činohry Aleš Bílík: „Doufám, že i tady si s lidma ze souboru budeme rozumět. Slibuji, že se budu se snažit, jak nejlépe budu moci.“ Foto Kryštof Kalina

To jsi na správném místě...

Ano, stihl jsem si tu už s jedním popovídat, zrovna ztratil práci... Jsem ten typ člověka, co všechno nové často doslova hltá. Je samozřejmě i spousta herců, které uznávám a na jevišti je obdivuji. Vidět třeba Davida Prachaře mě uchvacuje, jeho nasazení, energie, napojenost na ostatní. Na druhou stranu se pak člověk setkává s herci, kteří divákovi rutinně odevzdají svoji hodinu času. Z toho můžu zase vidět: takhle ne.

A tvoje zlomové momenty v inscenacích?

Ze školních prací nejprve ve druhém ročníku přišlo improvizované klauzurní představení pod vedením pana profesora Horanského *Čekání na Godota*. Tam jsem, troufám si tvrdit, poprvé zažil opravdovou svobodu na jevišti a intenzivní pocit, že se děje něco víc než jen divadlo. Zhruba ve stejné době jsme nazkoušeli s celým ročníkem postavy maškar v ND v Praze ve hře Konec masopustu (režie: J. A. Pitínský) a také jsem dostal možnost spolupracovat na své první samostatné mimoškolní inscenaci, která byla a je pro mě hodně důležitá. Jedná se o projekt *Muži* v divadle Ponec, který vznikl pod režii Adély Laštovkové-Stodolové a režijního tandemu SKUTR. Zkušenost práce s hotovými herci a navíc na pohybové inscenaci mi dala hodně. Viděl jsem jiné cesty jak hrát divadlo, jak používat tělo a konečně pohled na profesionální přístup k práci. A skrze dospívání v inscenaci, ze štěněte v muže, snad dospívám i já sám. S tímhle projektem jsme v létě objeli několik divadel a festivalů, dokonce i Colours of Ostrava. V neposlední řadě bych chtěl zmínit absolventskou roli Karla Moora v DISKové inscenaci *Grázlové* v režii Davida Šikance. Vůdce bandy rebelů byl velkým soustem a úkolem, který mi dlouho nedal spát. A jsem za to rád, že mám možnost se na něm s každou další reprízou něco naučit.

V naší činohře jsi dostal nabídku na nastudování Lysandra ve Snu noci svatojánské. Jaký je, upřímně, tvůj vztah k Shakespeareovi?

Jeho jméno provází studenta herectví téměř na každém kroku. Tradičně jsou některé scény z jeho her inscenovány v klauzurních pracích, během těch čtyř let jistojistě narazíš na takovou či onakou adaptaci v některém z divadel, uslyšíš jeho parafrázi... Na DAMU se mezi katedrami vzájemně špičkuje: „V činohře se hraje Shakespeare a na alternativě se tancuje s loutkami!“ I to dokazuje genialitu a nesmrtelnost jeho textů. Zajímavá je ale u něj, víc než u kohokoli jiného, otázka jejich interpretace. Někteří lidé zastávají názory, že „Shakespeare je Shakespeare“ a tak se má taky dělat: klasicky. Jenže pak je třeba se zamyslet nad tím, co nám jednou říkal David

Zklamany můžu být vždycky hlavně ze sebe. Poznávání sebe sama je krásné a strašné. Bolí to...

Radok. Ve své době byl tenhle fenomenální dramatik také spíš buřičem, který rozhodně svá díla „klasicky“, vzhledem k tamním poměrům, neuváděl. A tradiční zpracování tak dnes může být naopak právě to nejvíce aktuální. Podle mého názoru záleží vždycky jen na citlivosti k věci a smyslu pro míru. Já jsem si na vlastní kůži okusil pouze *Macbetha*. Všechno tam najdete v textu.

A tvůj vztah ke Snu?

Sen noci svatojánské je na DAMU jedním z nejvíce hraných kusů na klauzurách, takže některé pasáže znám už teď, chtěl bych nechtět, téměř nazpaměť. Náš ročník ho nikdy nedělal, tak si konečně doplním resty.

Jaké byly tvé první pocity, když sis „udělal výlet do Ostravy“?

Měl jsem asi hodinku, tak jsem trochu prozkoumal jednu místní restauraci, dal jsem si cigaretu s pánem na ulici, co sháněl bydlení, a potom už jen hledal vchod do divadla. Byli jsme tu, jak jsem už říkal, na Colours of Ostrava, to bylo více času trochu si to tu prohlédnout, ale pořádně se tu porozhlédnu během zkoušení. Mám tu i pár kamarádů, tak se těším, že s nimi zajdu na pivo a že mi to tu ukážou více. Spíš lidí jsou mi tu hrozně sympatičtí, moje krevní skupina.

Znáš někoho z našeho souboru?

Některé z herců jsem viděl na zájezdu v Hradci Králové ve hře *Moskva → Petušky*. Osobně jsem tu čest ale ještě neměl. Tedy samozřejmě kromě Igora! Když my jsme nastupovali na DAMU, Igor byl ve čtvrtáku, takže to byl první ročník, jehož

počiny jsme mohli v DISKU sledovat. V té době by mě ani ve snu nenapadlo, že si spolu jednou zahrajeme. Asi před půl rokem jsme spolu četli balkánské básně na sjezdu přátel Jižanů a teď se potkáme na prknech. No, moc se na to těším!

V době uzávěrky tohoto časopisu jsme ještě nezačali zkoušet. Máš obavy z první čtení? Jak probíhá u vás na škole?

Nějaké obavy určitě mám, přeci jen se téměř se všemi uvidím poprvé v životě. Ale spíš se na to zkoušení hrozně těším. Ve škole je to velká událost, sejde se vedení ročníku, katedry, lidé, co budou na projektu spolupracovat... Doufám, že i tady si s lidma ze souboru budeme rozumět. Slibuji, že se budu se snažit, jak nejlépe budu moci.

Díky za rozhovor a zlom vaz!

(kš)

Billy Roche (1949)
SLOŽ MĚ NĚŽNĚ
Potulní komedianti si dávají do nosu

Překlad **Pavel Dominik**
 Režie a výběr hudby **Janusz Klimsza**
 Dramaturgie **Klára Špičková**
 Scéna **Martin Víšek**
 Kostýmy **Eliška Zapletalová**
 Pohybová spolupráce **Dalibor Fröhlich**

Osoby a obsazení:
 Theo **František Večeřa**
 Peadar **Vladimír Čapka**
 Dean **David Viktora**
 Junior **Petr Houska**
 Lily **Marie Logojdová**
 Emer **Veronika Lazorčáková**

Česká premiéra 2. února 2013 v 19 hodin
 ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Reprízy 1. března (19.00), 11. března (19.00),
 24. března (15.00), 18. dubna (19.00)
 ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Necelých pět let po světové premiéře v Dublinu se hra irského dramatika Billyho Rochea *Slož mě něžně* (*Lay Me Down Softly*) objevila poprvé v České republice. Zkušebna Divadla Antonína Dvořáka, která už byla ve své historii venkovskou hospodou (*Portugálie*) nebo jídelnou rychlého občerstvení (*Povídky z fastfoodu*), se od února letošního roku díky tomu pravidelně proměňuje v boxerský ring.

Račte vstoupit: Právě začínáme!
 Kočovný lunapark Františka Večeři (Theodor Delaney) nabízí kromě tradičních poufových atrakcí – střelnice, autodromu, toboganu, cukrové vaty nebo kola štěstí – raritu: stan

s boxerským ringem, ve kterém se pouťová hvězda David Viktora (Dean Murphy) utká s kýmkoli, kdo ho vyzve. Deanův kouč Vladimír Čapka (Peadar), bývalý boxer velterové váhy, a „kluk pro všechno“ Petr Houska (Junior – další bývalý boxer, kterému bohužel „odešla noha“) pomáhají spolu s Marií Logojdovou (Theovou ženou Lily) celý ten boxerský kšeft udržovat v provozu. Nepříjemné je, hlavně teda pro Deana, když se ukáže, že jeden z aktuálních vyzyvatelů je bývalý boxerský profesionál. A aby toho nebylo málo, nečekaně se v podniku objeví Veronika Lazorčáková coby Theova dcera Emer, kterou milující tatínek před asi šestnácti lety zanechal v péči její rodné matky a jednoduše zdrhnul.

Něžní barbaři Janusze Klimszi
„V textu je obsaženo i moje osobní téma: téma outsiderů, kteří se pohybují mimo hlavní

proud, lidí, kteří už život jakoby mají za sebou,“ řekl před premiérou *Slož mě něžně* režisér Janusz Klimsza. Ano, tenhleten Dean, Peadar, Theo i Junior, stejně jako Lily a Emer, mají své ostravské divadelní bratry a sestry – ať je to poctivě zarputilý sedlák Král z *Konce masopustu*, ohluchlý dýdžej, houmlesák nebo osamělá servírka v *Povídkách z fastfoodu*, extravagantní a nešťastná Kitty z *Ostatních světů*, podvodní Hrabalovi pojišťováci v *Bambini di Praga* anebo ostravští brenpartáci z Arény. Přestože tyto ztracené existence na první pohled působí, jakože už mají svoje v životě „odškrtnuto“, stejně nevzdávají dennodenní boj o místočko na slunci nebo aspoň ve stínu tohohle světa.

„Mohli bysme dělat jiný věci...“
 V čem nám můžou být tihle drsní muži a křehké ženy (nebo naopak) blízcí? Určitě se každý večer i v hledišti najdou diváci, kteří pořád podvědomě cítí, že „jinde“ by to bylo „jiné“ – třeba i lepší – ale stejně zůstávají tam, kde už to znají a kde alespoň vědí, co je čeká. Kde – stejně jako potulní komedianti – hrají své hry, boxují rukavicemi i slovy, perou se s parťáky i sami se sebou, hádají se pořád o totéž a s tímž výsledkem. Kde vědí, že nic není důležitější než loajalita společenství, kterého jsou součástí – a zároveň je přirozený pud sebezáchovy nutí k nepřetržitému osamělému boji za sebe a svůj kousek nebe – proti všem, i těm nejbližším. Kdo vyhraje a kdo prohraje? Přijďte se podívat do zkušebny Divadla Antonína Dvořáka. Skvělí herci v drsně-něžné inscenaci kvalitní současné hry vás položí na lopatky – a je velmi pravděpodobné, že vám to bude příjemné.

(pb)

GRATULUJEME!
 Životní jubileum oslaví třetího dubna emeritní člen činohry pan **Stanislav Malý**. V souboru působil od roku 1961 do roku 1997 a vytvořil zde plejádu nezapomenutelných rolí, například Jaromíra (*Oldřich a Božena*), Kláška z *Lucerny*, Tiberge v *Manon Lescaut*, Solicitátora Vítka (*Věc Makropulos*), Kobylho v *Návštěvě staré dámy*, Pana de Renal v *Červeném a černém* či Ljapkina-Ťapkina (*Revizor*). I po odchodu ze souboru v činohře příležitostně hostoval, naposledy třeba v *Caligulovi* (viz foto) nebo ve *Sladkém životě*.

INZERCE

mm
mamaison
Hotels & Residences

Nedělní rodinný
Brunch

Hotel Imperial - LA BRASSERIE
 Každou neděli (11:30–14:00)
 Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých a studených pokrmů, salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 329,- Kč
 Děti do 6 let ZDARMA / Děti 7–10 let 79,- Kč
 Děti 11–15 let 149,- Kč

Dětský koutek / Wi-Fi / Parkování ZDARMA
 Rezervace: Tel +420 599 099 727 / www.mamaison.com/imperial

Martin Walser (1927)
SMRTIHLAV
Rodiče zatají svou temnou minulost a ona padne na hlavy jejich dětí
Strhující drama

Překlad **Jiří Stach**
 Insenační úprava **Klára Špičková, Peter Gábor**
 Režie **Peter Gábor**
 Dramaturgie **Klára Špičková, Marek Pivovar**
 Scéna **David Bazika**
 Kostýmy **Katarína Holková**
 Hudba **Vladimír Franz**
 Odborná spolupráce **MUDr. Jaroslav Matýs**

Osoby a obsazení:
 Ruda Goothein **Igor Orozovič**
 Profesor Liberé **Jan Fišar**
 Irma **Petra Lorencová**
 Paní Liberéová **Anna Cónová**
 Profesor Goothein **Tomáš Jirman**
 Dr. Harald von Trutz **František Strnad**
 Týnička **Pavčina Kafková**
 Gerold **Jiří Sedláček/ Vladimír Polák**

Figulistr **Vladimír Polák/ Ondřej Brett**
 Seelschopp **Miroslav Rataj**
 Bruno **Karel ČepeK**

Česká premiéra 2. února 2013 v 18.30
 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 1. března (18.30), 11. března (18.30), 24. března (15.00 hodin), 18. 4. v Divadle Antonína Dvořáka

Po takřka padesáti letech se také na české divadelní scéně poprvé objevuje drama *Smrtihlav* (*Die Schwarze Schwan* – Černá labuť). V letech 1961–1964 jej napsal prozaik a dramatik **Martin Walser** (1927), v současnosti jeden z nejvýznamnějších představitelů německé poválečné literatury. **V roce 2007 byl na základě jisté ankety vyhodnocen jako druhý nejvlivnější německý intelektuál hned po papeži Benediktu XIV.** Je to nejspíš i tím, že se Walser dodnes rozhodně vyjadřuje k různým veřejným otázkám, přičemž často svými přímočarými postoji dokáže vzbudit pravé pozdvižení. Navíc od konce 50. let je zvyklý vydávat nejméně jednu knihu ročně. Nechtějte tedy po mně, abych vám jeho románová a dramatická díla teď vyjmenoval. Raději si kupte program. V něm se o něm a jeho tvorbě dozvíte zevrubnější informace.

Zplnomocnění zločinci všech možných vládních diktatur zpravidla vykupují svou vinu a svědomí tím, že se odvolávají na svou služební povinnost

Herci zosobňují své role s jemným důrazem, bez jakéhokoli citového přepínání a strnulé okázalosti Foto Radovan Štátný

Symbol černé lebky
 Inscenace nese podtitul *Rodiče zatají svou temnou minulost a ona padne na hlavy jejich dětí*. Těmito slovy je naprosto trefně vystiženo téma i podstata celé hry. Ruda Goothein právě složil maturitu a má před zasnubami. **V jeho životě ovšem nastane daleko závažnější přelom. Nenadále nalezne dokument, který prozrazuje, že jeho otec – povoláním chirurg – patřil ke strážní jednotce koncentračního tábora Gross-Rosen.** Tady se už rovnou dotýkáme historie.

V rámci oddílů SS byl totiž utvořen specializovaný sbor, který měl na starosti dozor a provoz v nacistických koncentračních táborech a nazýval se Totenkopf (Smrtihlav). Jeho příslušníci nosili na černých čepicích symbol umrlčí lebky. Gross-Rosen byl nevelký koncentrační tábor, který se nachází poblíž polského města Strzegom, asi 60 km od Wrocław. Počátkem ledna 1942 začal být využíván též jako laboratoř k lékařským pokusům s vězni. Své experimenty tu prováděl i Josef Mengele.

Ta zatracená paměť!
 Ruda se snaží rafinovaně přimět svého otce a potažmo i jeho přítele Liberého – psychiatra, který s ním sdílí stejnou minulost lágrového lékaře – k přiznání. „Nevíte, co je to vydat člověka napospas jeho paměti,“ říká Liberé. Tato replika je klíčová.

Paměť a vina se ve *Smrtihlavovi* ustavičně prostupují. Walser ostatně podotkl, že titul hry by též mohl znít Paměti. Člověk by rád zapomněl na svou vinu, jenže „paměť nám připomíná, oč nestojíme“. Každý z těchto mužů je jinak odolný vůči tomu, co spáchal. Rudův otec má nejspíš za to, že jeho vina byla důkladně odčiněna tím, že si po válce odseděl své čtyři roky. Jenže Liberé, kterého kriminál minul, je napořád trestán svým svědomím a sebe samého i svou rodinu se snaží uchránit před doléháním neblahé minulosti.

Žádný z nich se však nedoveďe doznat ke své vině ani sám před sebou; ukázat prstem sám na sebe. Oba se kdysi ocitli v situaci, kdy „měli příležitost poznat své nejhornější vlastnosti“. Oba by nejraději vykazali svou vinu do oblasti nevědomí. Vina není věc veřejná, nýbrž hluboce soukromá a niterná. Tu nejzásadnější otázku, určenou nám všem, vyslovuje právě Liberé: „*Jak víš tak jistě, že by sis tehdy zachoval čistý štít? Člověku se musí naskytnout příležitost, jinak se nepozná.*“ Bylo vskutku opakovaně prokázáno, že zlo se v nás rodí v závislosti na okolním prostředí a situaci, v níž se nacházíme. Stačí jen, když si kterýkoliv člověk naplno uvědomí, že má nad jiným člověkem mocenskou převahu.

Vinný nebo nevinný?
 Vždycky je tak snadné soudit, dokud se nás to přímo netýká. **A právě kvůli těm-**

to věčným pochybnostem o míře viny a individuální trestní odpovědnosti za zločiny proti lidskosti je Walserova hra tak silná a živá! Trestní právo totiž nestanovuje kolektivní odpovědnost za trestné činy; trestatelný je vždy výhradně jednotlivec. „*Vina je, pane profesore, obrovský kabát, ale komu padne?*“ říká Ruda Goothein junior profesor Liberému. Na tuto otázku si v eseji *Naše Osvětím* odpověděl sám Walser: „*Zločiny byly spáchány ve jméno německého národa, ... tato vina vznikla za podmínek našich dějin, ... co bylo vykonáno kolektivně, nemohou nést jednotlivci, ...zločin takového rozměru nelze podělit mezi několik zlosynů.*“ **Hra vposledku předestírá i ten fakt, že průmyslové vyvražďování v nacistických koncentračních táborech bylo chápáno a provozováno jako strohá všednodenní**

Ruda Goothein (Igor Orozovič) právě složil maturitu a má před zasnubami – jeho život se však ze dne na den mění... Foto Radovan Štátný

Vina není věc veřejná, nýbrž hluboce soukromá a niterná. „Jak víš tak jistě, že by sis tehdy zachoval čistý štít? Člověku se musí naskytnout příležitost, jinak se nepozná.“

rutina. Popravy se staly stejně neodmyslitelné jako vykonávání tělesných potřeb. A hned tu vyvstává jeden nemilosrdný paradox: Hromadná a bezejmenná smrt je pro nás mnohem lépe snesitelná a méně bolestná než smrt konkrétní osoby. Schází zde totiž vědomí jedinečnosti lidské bytosti. Smrti byl nadobro vyrván její majestát. V tomto ohledu nelze upřít jistý kus pravdy údajnému Stalinovu výroku: „*Když zemře jeden člověk, je to tragédie, když zemře milion lidí, je to statistika.*“ Jakmile

má totiž oběť jméno a podobu, začíná nám být bližší a snadněji se domáhá našeho soucitu. Jakoby kvantita mrtvých měla nadobro zastřít jejich lidskou kvalitu.

Doslova hamletovské drama
 Zplnomocnění zločinci všech možných vládních diktatur zpravidla vykupují svou vinu a svědomí tím, že se odvolávají na svou služební povinnost. Oni pouze plnili příkazy svých nadřízených, a proto veškerá odpověď-

Vše, včetně scény Davida Baziky a hudby Vladimíra Franze, jakoby následovalo zásadu méně je více. Zkrátka, ve SMRTIHLAVOVI se nechce sdělovat víc, než je doopravdy třeba... Foto Radovan Štátný

nost leží právě na nich. V důsledku toho se dokonce sami pokládají za oběti.

Toto živelné drama s neskrývanými hamletovskými motivy nám znovu říká, že vina a svědomí vždy závisí na osobním uvědomění. Přestože konkrétní vina může být spolehlivě prokázána a zdokumentována, ať již soudně či mimosoudně, obviněný zločinec jí vůbec nemusí vnitřně přijmout. Proto u soudu zaznívá pádná otázka: *Obžalovaný, cítíte se vinen? Skutečně právoplatným soudcem můžeme být proto jenom my sami, neboť rozhodující je vlastní ponětí o vině.* Řekněte: Jaký trest je vlastně dobrý pro zločince, který je podle práva shledán vinným, a on je přitom do hloubi duše přesvědčen, že se žádného zločinu nedopustil? Protože pro něj je například usmrcování nežádoucích osob velkorysým dobrodiním...

Celkové insenační pojetí této hry vyniká citlivou uměřeností. Herci zosobňují své role s jemným důrazem, bez jakéhokoli citového přepínání a strnulé okázalosti. Vše, včetně scény Davida Baziky a hudby Vladimíra Franze, jakoby následovalo zásadu méně je více. Zkrátka, nechce se tu sdělovat víc, než je doopravdy třeba. Nic tu není stavěno na odív. A ty vbrzku pochopíš, že už pouhý náběh k patosu by tomu všemu jenom ublížil. Walserův *Smrtihlav* je neobyčejně provokativní. Jak vidíte, sám jsem se stěžl dokázal ubránit četným úvahám, k nimž mě podnítil. A to už nemluvím o jeho detektivním, ba přímo thrillerovém napětí. Každopádně zážitek ze zhlédnutí této inscenace nemůže být jiný než silný. (on)

Jack Trevor Story (1917–1991)

TRABLE S HARRYM*Komediální detektivka zcela naruby*

Překlad a jevištní adaptace

Režie **Klára Špičková,**
 Dramaturgie **Jakub Nvota**
 Scéna **Klára Špičková**
 Kostýmy **Juraj Poliak**
 Hudba **Hana Knotková**
Andrej Kalinka

Osoby a obsazení:

Kapt. Albert Wiles **Jan Fišar**
 Sam Marlowe **Petr Houska**
 Slečna Ivy Gravely **Anna Cónová**
 Paní Jennifer Rogersová

Andrea Mohylová
Alexandra Gasnářková
František Večeřa
Miroslav Rataj
René Šmotek
/Ivo Marták

Premiéra 4. dubna 2013 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 6. dubna (18.30), 10. dubna (18.30)
a 27. dubna (18.30) v Divadle Antonína
Dvořáka

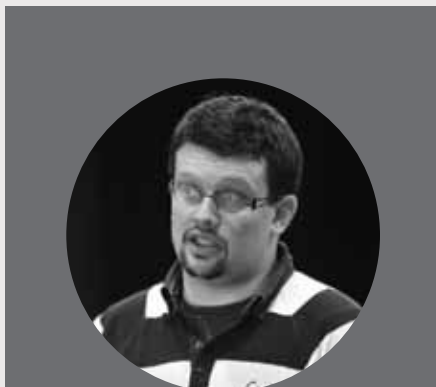
Hra, ve které neplatí: „O mrtvých jen v dobrém“.

Table s Harrym. Tato komediální detektivka vyprovokovala k natočení stejnojmenného filmu i mistra hororového žánru Alfreda Hitchcocka, a to roku 1955. Adaptace novely

Přestože nikomu fakt, že Harry je mrtvý, nevadí, všichni se cítí být vinni!

Table s Harrym vypráví humorný příběh z malého městečka Sparrowswicku, jehož poklid naruší nečekaná událost. A to mrtvola muže ležícího na mýtině. Pokud se domníváte, že budete pátrat po vrahovi, autor vás zaskočí. K tomuto činu se hlásí více obyvatel městečka, každý ze zcela odlišných důvodů. Přestože nikomu fakt, že Harry je mrtvý, nevadí, všichni se cítí být vinni. A protože se jedná o slušné občany, je potřeba mrtvého Harryho rychle pohřbit a jeho skon před policií a úřady utajit. Způsobí to však nečekané lapálie, větší, než ubohý nebožtík působil zřejmě zaživa. Tělo je několikrát vykopáno a zakopáno a dva páry si postupně na mrtvole vybudují nový život. Kouzlo putovního nebožtíka spočívá i v jisté dávce zlomyslnosti. Jedinečná atmosféra příběhu a charaktery postav vám možná připomenou cosi ze seriálu Twin Peaks. Absurdní situace vás pobaví. O mysteriózní komediální novele Jacka Trevora Storyho napsaly New York Times roku 1949, když vyšla poprvé: „Její příjemně decentní tajemství je stejně tak vtipné jako fantaskní.“ Chicago Tribune a jejích literární kritik nezůstali pozadu: „Vtažen do příběhu shledal jsem, že v posledních měsících je to jediná věc, kterou stojí za to číst.“

Jack Trevor Story (1917–1991) byl velmi plodným autorem science fiction, tajemných příběhů a rodokapsů. Psal televizní i filmové scénáře. Je autorem např. *Live Now, Pay*

Režisér Jakub Nvota

Je známý v České i Slovenské republice jako režisér, autor a herec „nedramatických postav“. Narodil se 4. října 1977 v Bratislavě. V divadlo věří, ale prý už méně než kdysi. Víc věří svému synovi. Rád telefonuje, ale prý nemá za co. Rád se směje, ale ne vždy má k tomu důvod. Mezi jeho režie patří např. *Láska naruby* (Divadlo Kalich), *Kočí hra* (Městské divadlo Zlín), *Interview s upírem* (Divadelní spolek Frída), *Je úžasná* (Slovenské národní divadlo), *Shakespeare za 120 min* (Městské divadlo Zlín), *Balábílé o nose* (Tulavé divadlo) a mnohá další...

Later nebo *Sit in Hanger Lane* a dalších novel. Jevištní adaptaci *Table s Harrym* uvedeme v české premiéře.

(kš)

GRATULUJEME!

Herečka činohry NDM **Veronika Lazorčáková** byla v rámci Cen Alfréda Radoka 2012 nominována v kategorii Talent roku. „*Jsem zaskočená a možná i maličko vyděšená, je to moje úplně první nominace v životě. Je to moc příjemné překvapení a mám z něj radost,*“ uvedla mladá herečka, kterou jste mohli vidět ještě nedávno jako křehkou Sášu v *Ivanovovi*. Dnes hraje mimo jiné Eržiku v muzikálu *Balada pro banditu* a nejnověji Emer v černé komedii *Slož mě něžně*.

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2012/2013

Ryuichi Sakamoto (1952)

POSLEDNÍ SAMURAJ*Milostné vzplanutí mořeplavce**k japonské aristokratce*

Režie: Eric Trottier

Choreografie: Eric Trottier, Igor Vejsada

Premiéry 1. a 3. listopadu 2012**v Divadle Jiřího Myrona**

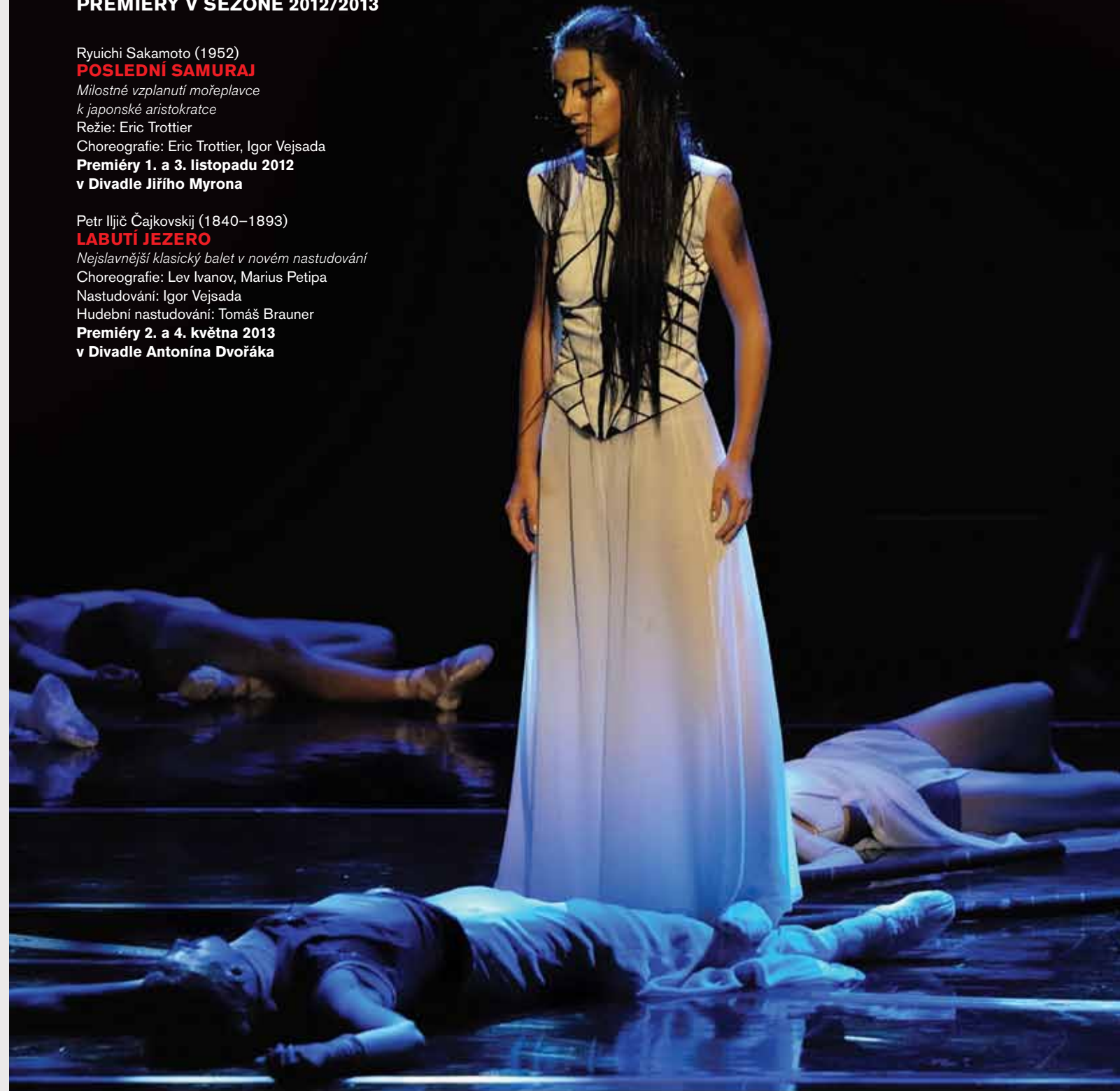
Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

LABUTÍ JEZERO*Nejslavnější klasický balet v novém nastudování*

Choreografie: Lev Ivanov, Marius Petipa

Nastudování: Igor Vejsada

Hudební nastudování: Tomáš Brauner

Premiéry 2. a 4. května 2013**v Divadle Antonína Dvořáka**

Výjev z nejnovější inscenace baletního souboru
 Národního divadla moravskoslezského
POSLEDNÍ SAMURAJ, uprostřed Lucie Skálová v roli Sakury
 Foto Martin Popelář

Balet NDM je na Facebooku:
 BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

Dámy a pánové,
vážení příznivci baletního umění,

příprava na premiéru nové inscenace *Labutího jezera* je primárním motivem současnosti ostravského baletu. Po předchozích titulech této sezóny – společném *Posledním samuraji* i *Noci v Benátkách* a *Čardášové princezně*, které nás „rozpůlily“ – stojíme před velkou výzvou. Nejen proto, že předchozí inscenace *Labutího jezera* byla ještě nedávno na repertoáru a mnozí z Vás si ji pamatují. **Tento titul patří bezpochyby do repertoáru baletních souborů velkých**

Věřte, že plné divadlo diváků, kteří vysílají energii k jevišti, se vždycky pozitivně odrazí na našich výkonech na jevišti!

divadel, jako je to naše, a navíc nám nabízí spolupráci s tanečním mládím – studenty Janáčkovy konzervatoře, pro které je spoluúčast na takovém titulu nejlepší platformou jevištní praxe na nejvyšším akademickém stupni. **Já osobně se velice těším na nové hudební nastudování („společné dýchání“ dirigenta a orchestru s jevištěm-tanečnický je u klasického baletu nezbytností) i novou výtvarnou podobu *Labutího jezera*, kterou vytváříme se scénografem Davidem Bazikou a kostýmní výtvarnicí Sylvou Hanákovou.** Chtěli bychom Vám nabídnout inscenaci, která nepopírá tradici, ale zároveň je životaschopná v dnešním světě – která bude komunikovat se současným divákem. **Nejvíce zavazující a pro mě osobně vzrušující je skutečnost, že jako Čech navazují na „českou“ tradici *Labutího jezera* – ať už v osobě pražského rodáka Václava Reisingera, choreografa moskevské světové premiéry, Moravana Augustina Bergera, který v roce 1888 uvedl za přítomnosti autora v pražském Národ-**

ním divadle druhé dějství tohoto baletu, nebo Itala Achille Viscusiho, choreografa první české inscenace *Labutího jezera*. **Balet je disciplína, ve které teprve po desítkách a stovkách tvrdé práce následuje okamžik, kdy je možno předstoupit před diváky a nabídnout jim tvar, který potěší jejich duše.** A právě diváci jsou těmi, kdo naši práci, naše umění pozvedávají ještě výše. Věřte, že plné divadlo diváků, kteří vysílají energii k jevišti, se vždycky pozitivně odrazí na našich výkonech na jevišti. To díky Vám – a pro Vás – můžeme být stále lepší. **Jsm rádi, že na nás chodíte a pomáháte nám růst a vzájemně se obohacovat.** Krásné jaro plné uměleckých i osobních zážitků Vám přeje

Igor Vejsada

REPERTOÁR BALETU NDM (BŘEZEN – DUBEN 2013)

Bogdan Pawłowski – Witold Borkowski
SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
Choreografie: Igor Vejsada
3. 3. (10.00), 3. 3. (16.00), 4. 3. (10.00)

Ryuichi Sakamoto
POSLEDNÍ SAMURAJ
Režie: Eric Trottier
Choreografie: Eric Trottier, Igor Vejsada
13. 3. (18.30), 5. 4. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij
SPÍCÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA)
Režie a choreografie: Lilla Pártay
Dirigent: Tomáš Brauner
23. 3. (18.30), 28. 3. (18.30), 14. 4. (16.00)

NOMINACE NA CENU THÁLIE 2012

Lucie Skálová
Role: **Sakura, žena Shidova**
Inscenace: **Poslední samuraj**

Samurajka Sakura, role vytvořená tanečnicí, divákům předložila dramatickou a silnou dívku, která v sobě má silně vyznařující ženskost, poetickou něhu, v tanci i v boji se zbraní energií střídající napětí s uvolněním, táhlý široký pohyb a naprostou harmonii v pohybu se svým partnerem. Její tanec ve fyzicky náročné a současné choreografii je skvěle plynoucí ať už v emoci, nebo v klidu hraničícím s meditací. To vše ve spojení s estetikou zjevu i pohybu dává vzniknout silné a mimořádné roli.

Petr Iljič Čajkovskij (1840–1893)

LABUTÍ JEZERO

Nejslavnější klasický balet v novém nastudování

Choreografické nastudování
(s použitím klasické verze
Mariuse Petipy a Lva Ivanova)

Igor Vejsada
Hudební nastudování, dirigent
Tomáš Brauner
David Bazika
Sylva Zimula Hanáková

Osoby a obsazení:
Odetta – Odilie
Olga Borisová-Pračíková
/ Barbora Kaufmannová
/ Markéta Pospíšilová

Princ Siegfried
Jan Krejčíř
/ Michał Lewandowski
a další

**Premiéra 2. května 2013 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka**

Od smrti ruského hudebního skladatele **Petra Iljiče Čajkovského** uplyne letos na podzim 120 let. Baletní soubor toto významné jubileum připomene novou inscenací klasického baletu *Labutí jezero*. Příběh prince Siegfrieda a dívky Odetty, zakleté v labuť, kterou může vysvobodit jen věrná láska, se objeví na ostravském jevišti už podeváté. V tomto a příštím čísle časopisu NDM vám při příležitosti nového nastudování chceme nabídnout několik „střípků“ o *Labutím jezeru* a jeho autorovi.

Osamělý génius

Petr Iljič Čajkovskij se dožil 53 let. **Třicet let tvůrčího hudebního života bylo vyváženo pěti desítkami let osobního utrpení, přecitlivělosti, pochybností, smutků, osamělosti, výčitek, věčně toužených nadějí a ještě častějších zklamání.** Jeden ze synů důlního inženýra Ilji Čajkovského se od malíčka vyznačoval přecitlivělou fantazií a ne-

Příběh prince Siegfrieda a dívky Odetty, zakleté v labuť, kterou může vysvobodit jen věrná láska, se objeví na ostravském jevišti už podeváté!

obyčejnou vnímavostí k hudbě. Tu miloval až k utrpení – když jako dítě poprvé zaslechl árii Zerliny z Mozartova *Giovanniho* na domácím orchestronu, proplakal noc. **Nervové záchvaty a nespavost provázely „Pierra“ (tak mu říkala chůva) celým životem.** Jeho vnímavou duši, většinu času němě trpící v realitě světa, zasahovala v průběhu let mnohá traumata. Mezi nejtěžší patřilo v 10 letech odloučení od matky a rodiny, když začal studovat práva v Petrohradě, zanedlouho smrt milované maminky (zemřela v roce 1854 na cholery) a ve zralém věku formální manželství s bývalou žačkou moskevské konzervatoře, kterým se pokoušel vyřešit svou před světem skrývanou homosexualitu. Sňatek skončil fiaskem, skladatelovým útekem z domu a jednou z nejtěžších atak deprese jeho života. **Tři roky před smrtí jej také silně poznamenal konec přátelství s jednou z nejbližších bytostí v jeho životě – paní von Meck.**

Z Čajkovského hluboké vnímavosti ovšem zároveň vyplynulo jeho fascinující dílo, které patří k zásadním pokladům nejen romantické hudby 19. století. Chorobný introvert, často pochybující o sobě i o své hudbě, získával postupně uznání Ruska, Evropy i zámoří. Kromě velkého talentu a obrovské pracovitosti mu v hudební tvorbě pomáhalo i dlouholeté přátelství a čtrnáctiletá finanční podpora bohaté vdovy Naděždy Filaretovny von Meck – **díky své mecenášce mohl Čajkovskij opustit práci profesora na moskevské konzervatoři a věnovat se pouze komponování.** Složil téměř dvě stovky děl – deset oper, tři balety, šest symfonií, čtyři koncerty a mnohé další.

V posledních letech svého života hodně cestoval, stal se uznávaným dirigentem svých děl (sám sebe

ovšem za dobrého dirigenta nepovažoval) a **získal několik oficiálních poct, mj. doktorát univerzity v Cambridgi či čestné členství francouzské Akademie umění.** Zemřel v roce 1893 (necelé dva týdny po premiéře své šesté symfonie – *Pate-tické*), podle oficiálních pramenů na cholery. Více než sto let se ovšem zároveň spekuluje o tom, že příčinou jeho smrti byla sebevražda.

Nesmrtelné dílo

Labutí jezero, první ze tří baletů Petra Iljiče Čajkovského, je dnes zástupným symbolem pojmu „klasický balet“. I lidé, kteří nevědí o baletu naprosto nic, znají název tohoto díla. *Labutí jezero* je milováno, obdivováno, karikováno, využíváno i zneužíváno... jako každé skutečně kultovní dílo. V tomto kontextu je téměř neuvěřitelné, že **skladatel zemřel 16 let po premiéře svého baletního debutu v domněni, že *Labutí jezero* patří mezi jeho neúspěchy.** Čajkovského partitura, která je už dlouhá desetiletí považována za zásadní přelom v dějinách baletní hudby (byla to vůbec první partitura, která se vymanila z role pouhého zvukového doprovodu tance na jevišti a stala se plnohodnotným dramatickým partnerem tanečnicků a příběhu), po premiéře u kritiků naprosto neuspěla. Byla podle nich „nudná a monotónní“, prozrazovala „chudost tvůrčí fantazie, jednotvárnost témat a melodií“ – Čajkovskij prostě podle dobové kritiky vyprodukoval místo kvalitní baletní hudby „snůšku neuvěřitelných disonancí a nemožných motivů“. Až po druhé světové válce začala cesta *Labutího jezera* k celosvětové slávě, která z něj během několika málo desetiletí udělala nejoblíbenější a nejuvážnější klasický balet... (pb)

Olga Borisová-Pračíková (Odie) a Rodion Zelenkov (Siegfried) – LABUTÍ JEZERO (NDM 2002) Foto Josef Hradil

BALETNÍ UDÁLOST!

PRAŽSKÝ KOMORNÍ
BALET A PAVEL ŠMOK
V OSTRAVĚ

Chcete na vlastní kůži zažít jedinečná baletní představení? Pak by vám neměly uniknout večery s Pražským komorním baletem v Národním divadle moravskoslezském, na jevišti Divadla Jiřího Myrona!

16. března v 18.30 hodin
Pražský komorní balet & Pavel Šmok I
Sinfonietta – Stabat – Mono No Aware

SINFONIETTA
Choreografie **Pavel Šmok**
Nastudování **Kateřina Dedková-Franková**
Hudba **Leoš Janáček**
Kostýmy **Pavel Šmok**
Premiéra 24. 4. 1985 v Havaně (Kuba)
Obnovená premiéra 20. 10. 2012

• Je známo, že Leoš Janáček nikdy neuměl a ani nechtěl psát „hudbu o hudbě“, že každému svému dílu vdechl jasnou ideu. O své *Sinfoniettě* napsal, že vyjadřuje „dnešního svobodného člověka, jeho duševní krásu a radostnost i jeho sílu a odvahu jít bojem k vítězství.“ Tato skladatelova charakteristika dala obsahovou náplň i nenarativní, symfonické choreografii Pavla Šmoka.

STABAT
Choreografie **Pavel Šmok**
Nastudování **Kateřina Dedková-Franková**
Hudba **Antonín Dvořák**
Kostýmy **Jan Jelínek**
Premiéra 18. 11. 1995
Obnovená premiéra 1. 3. 2009

• Antonín Dvořák napsal *Stabat Mater* pod dojmem úmrtí svých dvou dětí. Kompozice sice dodržuje formální znaky církevní skladby včetně latinského textu, ale je nepokrytě česká a také vlastně velmi světská. Zármutek nad ztrátou dětí je pro všechny časy stejný.

MONO NO AWARE
Choreografie **Hana Turečková**
Hudba **Georg Friedrich Händel, Štěpán Polanský**
Asistent choreografie **Lenka Kolářová**
Kostýmy **Hana Turečková, La Formela**
Světelný design **Markus Selg**,
Hana Turečková, Jakub Sloup

© Pražský komorní balet Foto Pavel Hejný

Umělecký poradce **Markus Selg**
Premiéra 11. 12. 2011
• Termín „mono no aware“ se objevuje v japonské literatuře a lze ho volně přeložit jako autentický povzdech bytosti. Jedná se o schopnost velké citlivosti, o uvědomění si krásy a pomíjivosti estetického předmětu nebo bytosti, jejímž ztě-

lesněním je v japonské tradici například krátké trvání sakurového květu. Je to jakýsi „výkřik duše“, vyřčení úžasu nad pomíjivou křehkostí nádherných lidských snů, ale i nad prchavostí, bolestí, stárnutím a často zvrhlou, neodbytnou žádostivostí, i nad všudypřítomným zánikem a rozkladem. V zachycení této rozpadající se krásy v tanci se dotýká Hana Turečková kolektivní

© Pražský komorní balet Foto Pavel Hejný

© Pražský komorní balet Foto Pavel Hejný

paměti lidstva. Myšlenku vytvořit na toto téma choreografii jí vnukl butó workshop s geniální japonskou butó tanečnicí Sumako Koseki a její výklad a ztvárnění krásy, která pomíjí.

12. dubna v 18.30 hodin
Pražský komorní balet & Pavel Šmok II
Zjasněná noc – Trio g moll – Hádej kolik je hvězd

ZJASNĚNÁ NOC
Choreografie **Pavel Šmok**
Nastudování **Kateřina Dedková-Franková**
Hudba **Arnold Schönberg**
Výprava **Jan Dušek**
Obnovená premiéra 1. 3. 2009

• Smyčcový sextet *Zjasněná noc* (op. 4 z roku

1899) je programní skladba, podnícená stejnojmennou básní Richarda Dehmela. Vypráví o ženě, která ze strachu před samotou podlehl nahodilému partnerovi a otěhotněla s ním, avšak její milý ji přesto neopustí. Tuto zápletku uchovává ve své inscenaci i Pavel Šmok, přezazuje však děj do válečné a těsně poválečné doby. Příběh se odehrává ve dvou časových rovinách. První z nich – reálná – se odehrává po skončení 2. světové války: židovská dívka, která přežila hrůzy nacistického ghetta, vypráví svému milému o své nedávné minulosti, o své lásce ke spoluvězni, jeho odsouzení k smrti – i o tom, že nosí pod srdcem jeho dítě. Toto vyprávění tvoří druhou, „starší“ časovou rovinu. Její nový životní partner prožívá při jejím vyprávění krutý duševní boj, láska se tu střetává se žárlivostí i mužským sobectvím, ale nakonec se muž s dívčinou minulostí smíruje a ruku v ruce s ní kráčí vstříc společné budoucnosti...

TRIO G MOLL
Choreografie **Pavel Šmok**
Nastudování **Kateřina Dedková-Franková**
Hudba **Bedřich Smetana**
Kostýmy **Josef Jelínek**
Obnovená premiéra 14. 11. 2012

• Program této Smetanovy skladby (op. 15 z roku 1855) je dán skladatelovou bolestí nad smrtí dcery Bedřišky; ustálená konvenční forma je tu bohatě nasycena obsahem a emocionální silou. Pavel Šmok ve své taneční kompozici nejenže – jak je u něho ostatně obvyklé – citlivě sleduje hudební tvar tria, ale naléhavě vyjadřuje i jeho „mimohudební“ myšlenkový a citový obsah.

HÁDEJ KOLIK JE HVĚZD
Choreografie **Hana Turečková**
Koncept **Hana Turečková, Pavel Kotlík**
Kreativní spolupráce na duetu **Tomáš Červinka**
Hudba **Arvo Pärt – für Alina, Štěpán Polanský**
Kostýmy **Hana Beranová**
Světelný design **Pavel Kotlík**
Premiéra 21. 9. 2012

• Spadnout do své duše a pátrat po jejím obsahu, vyjít ze sebe a poznat v sobě jiného člověka, otevřít svou mysl a putovat vesmírem bez hranic. Choreografie volně inspirovaná knihou Jacka Londona *Tulák po hvězdách*, ve které hlavní hrdina uvězněný ve svěrací kazajce umrtvuje své tělo, aby oživil svou duši a putoval bez hranic životy lidí a tím poznával duši lidstva. Je to příběh o svobodě a síle ducha, které překonají všechny ubohé stavy těla a rozletí se ke hvězdám.

© Pražský komorní balet Foto Pavel Hejný

Asi mám opravdu štěstí

Na demisólistku baletu NDM Markétu Pospíšilovou čeká od května dvojrole Odetty – Odilie...

Kdo může za to, že jste baletkou?

Myslím, že mamka. Protože jsem byla hyperaktivní dítě, přihlásila mě v šesti letech do divadelní baletní školičky. Ne proto, aby ze mě byla baletka, jen prostě chtěla někam umístit svoje neposedné děcko a zrovna narazila v novinách na inzerát. Do školičky jsem chodila pět let a rodiče už to dál neřešili – jenže mě to začalo hrozně bavit a navíc mě poslední tři roky učila paní Olga Borisová, která přišla tehdy jako mladinká sólistka do Ostravy. Strašně jsem ji obdivovala, chodila na každé její představení – a byla to ona, kdo ve mně zřejmě vycítil nějaké dispozice, takže začala přemlouvát moje rodiče, aby mě dali na konzervatoř.

Co na to rodiče?

Ti z toho byli zoufalí, protože si absolutně nepředstavovali, že by jejich dcera měla být baletka – chtěli, abych měla nějaké perspektivnější povolání. Ale už s tím nic nenadělali – po talentovkách jsem byla přijatá na konzervatoř. Musím ale říct, že naši se s tím postupně smířili a dnes jsou moji největší fanoušci. Zároveň jsem měla na konzervatoři velké štěstí, protože Olga Borisová tam tehdy začala učit, a celých osm let jsem ji měla na hlavní obor. Jsem ráda, že mám právě její školu, je opravdu výborný pedagog.

Narodila jste se v Ostravě, navštěvovala baletní studio ostravského NDM, absolvovala taneční oddělení ostravské konzervatoře a poté se stala členkou ostravského baletu, kde jste dnes demisólistkou. Váš příběh působí velmi přímočaře a idylicky. Byl takový?

Asi ano... I když je pravda, že právě proto, že jsem za studia hostovala v ostravském divadle, lákalo mě po škole poznat práci i v jiném souboru – ale seběhlo se to tak, že jsem nakonec

udělala konkurz do ostravského baletu. Nejspíš to byl osud...

S Labutím jezerem se setkáváte vlastně už potřetí. V roce 2002 jako studentka konzervatoře jste tančila jednu z Velkých labutí...

... což byla výborná divadelní zkušenost. Byly jsme se spolužačkami šílené nadšenkyňe do baletu a dělat právě *Labutí jezero*, to je samozřejmě pro studenty skvělá příležitost.

V sezóně 2011/2012 jste poprvé nastudovala roli Odetty – Odilie a tančila několik repríz předešlé inscenace Labutího jezera.

S tím, abych nastudovala Odettu – Odilii a „naskočila“ do bývalé inscenace, přišel zároveň Michal Štípa, kterého napadlo, že bychom jako dva vysocí tanečníci mohli být hezký pár, a Igor Vejsada. Pro mě to byla samozřejmě velká výzva a moc si vážím toho, že mi pan šéf dal takovou příležitost. Pak jsem celý měsíc jezdila do Prahy, protože Michal je hodně vytížený, takže bylo schůdnější se přizpůsobit jemu a zkoušet s ním v Praze. V Ostravě jsem zkoušela sólové části a pak jsme tady spolu absolvovali závěrečné zkoušky na představení. *Labutí jezero* s Michalem Štípou byla krásná zkušenost, měla jsem velké štěstí, že jsem mohla tančit s tak výborným tanečníkem; v náročném baletu je zkušený a spolehlivý partner obrovská výhra. Michal byl pro mě velká jistota a vlastně jsem díky němu neměla ani moc přehnanou trému.

V čem je pro vás jiná současná práce na nastudování Odetty – Odilie?

Určitě je na to více času – před rokem a půl jsem musela roli nazkoušet v podstatě za měsíc a něco. Takže budu moci jít více do detailů, hrát si s tím a „pilovat“.

Řádová sestra Markéta Pospíšilová v tanečním příběhu POSLEDNÍ SAMURAJ Foto Martin Popelář

S Michalem Lewandowským ve fragmentu inscenace ZÁZRAK V TICHU na galavečeru Mezinárodního týdne tance 2013 v Praze Foto Martin Macoun

Když bych si vzala jako inspiraci slavný film Černá labuť – je Markéta Pospíšilová spíše Odetta, nebo Odilie?

Asi jak kdy. Myslím, že umím být i „bílá“ i „černá“ – teda labuť... Mimochodem, ten film jsem viděla už třikrát a moc se mi líbí, je výborně natočený a perfektně profesionálně udělaný i z hlediska baletu. A Natalie Portman je tam prostě skvělá.

Tak mě napadá, co je podle vás těžší: aby herečka zahrála uvěřitelně baletku, nebo aby byla baletka herečkou?

Já myslím, že je těžší, aby byla herečka baletkou. My samozřejmě nejsme jako tanečníci zvyklí mluvit, ale zase jsme zvyklí hrát, pracujeme s emocemi a musíme je umět vyjádřit. Opravdu si myslím, že snazší by mohl být přerod z baletky do herečky než naopak.

Ke které z rolí, kromě Odetty – Odilie, byste se ráda znovu vrátila?

Docela mě mrzí, že se nevrátila zpátky na repertoár *Giselle*, kde jsem tančila Myrthu. Jenže jsem se dva dny před premiérou zranila, díky tomu úrazu byla dlouho na nemocenské a nakonec jsem Myrthu tančila asi jenom jednou nebo dvakrát. Je mi líto, že mi tahle role „protekla“ skrz prsty, protože jsem na ní hodně makala. A taky jsem měla strašně ráda *Purim*, to byla moje první premiéra po nástupu do divadla, kde jsem dělala královnu Vašti. Na *Purim* ráda vzpomínám, líbilo se mi na něm všechno – spolupráce s choreografem, příběh, hudba... Vůbec by mi nevadilo si to znovu zatancovat.

Markéta Pospíšilová, na snímku uprostřed, jako Šeriková vila ve SPÍCÍ KRASAVICI Foto Josef Hradil

Kolik hodin týdně zhruba protrénuje, procvičí a protančí profesionální baletka?

U nás je to dost nárazové – když je před premiérou, makáme až nadoraz, jindy je trochu volněji. Od září do června máme šest dní v týdnu trénink a dopolední zkoušku – takže pokud nejsou večerní zkoušky a představení, je to nejmíň pořád nějakých 25-30 hodin týdně.

Věnujete se kromě baletu nějaké jiné pohybové aktivitě – třeba sportu?

Chodím cvičit hot jógu, což není vyloženě sport, ale snažím se chodit pravidelně. Začala jsem s tím po úrazu kvůli kolenům, je to výborné. A o prázdninách jsem začala hrát golf, složila jsem z něj i zkoušky. Moc mě to baví, takže se těším, až začne golfová sezóna a zase se k tomu dostanu. Ale spíš to vidím až zas na prázdniny.

Co dělá baletka o prázdninách?

Leniví, fláká se a cpe... I když já jsem teď tři poslední léta dělala na Shakespearovských slavnostech, v *Komedii omylů* i *Romeovi a Julii*, takže prázdniny jsem moc neměla. Ale bylo to super, hlavně v *Romeovi* byla skvělá parta lidí.

Letos snad konečně zkusím to lenošení. Jenže popravdě, já prázdniny moc ráda nemám. Pak se po nich rychle vrátit do formy je dost kruté...

Baletní profesionální život je relativně krátký. Kde vidíte samu sebe za 20 let?

Hm... Doufám, že budu mít bohatého manžela (smích). Ne, vážně. Dvacet let je dlouho... ale hlavně doufám, že v té době už budu mít rodinu. Víím, že bych o tom měla víc přemýšlet, člověk má mít nějaká zadní vrátka, v naší profesi nikdo nevíme, co se může zítra stát. Myslím, že by

Markéta Pospíšilová

Demisólistka baletního souboru NDM. Po studiu na ostravské konzervatoři (1998–2006) získala angažmá v baletním souboru Národního divadla moravskoslezského, kde ztvárnila více než desítku sólových rolí – mj. Královnu Vašti (*Purim*), Églé (*Spor aneb Dotyky a spojení*), Myrthu v *Giselle*, Šerikovou vilu (*Spící krasavice*), Vilu snů (*Louskáček*), Ježibabu (*Sněhurka a sedm trpaslíků*), Naninu (*Dáma s kaméliemi*) nebo Řádovou sestru v *Posledním samuraji*. Připravuje se na roli Odetty – Odilie v novém nastudování *Labutího jezera*.

Jím strašně ráda a hodně! Moji známí a rodina mi říkají „saranče“ nebo „žiravina“. A nejvíc miluju sladké, jsem naprostý čokomil. Po svém tatínkovi jsem nejspíš zdědila nejen velký apetit, ale i výborný metabolismus. Jsem za to vděčná, nikdy jsem se nemusela trápit dietami a omezováním v jídle. Asi mám opravdu štěstí...

Jak vnímáte jako člověk „od fochu“ nedávný atentát na šéfa baletu Velkého divadla v Moskvě?

Je to hrozné. I když všichni víme nebo tušíme, že ve velkých a slavných souborech, kde je obrovská konkurence, to musí být dost peklo. Ale nechťelo se mi věřit, že by někdo zašel až tak daleko, to mě vyšokovalo... Člověk má pocit, že tohle se může stát jenom ve filmu.

Tady v Ostravě „konkurence“ není? Role jsou přece alternované...

Já mám pocit, že si tady lidi docela přejou. Aspoň takovou mám zkušenost. Když jsem před rokem dělala poprvé tak velkou roli, jako bylo *Labuť*, mile mě překvapilo, jak byli kolegové v souboru příjemní. Menší divadlo má taky svoje výhody.

Odetta – Odilie je určitě v klasickém baletu jedna z „top“ rolí. Máte nějaké jiné vysněné role?

Mám ráda čistou klasiku, jako je *Labuť* – ale úplně nejraději mám „demiklasické“, dějové balety. Můj největší sen je zatancit si Julii nebo Manon v MacMillanově choreografii, Taťánu v Crankově *Oněginovi* nebo *Dámu s kaméliemi* Johna Neumeiera.

Litovala jste někdy svého rozhodnutí stát se baletkou?

Ne. Dokázala bych si možná představit svůj život jinak – ale nikdy jsem nelitovala.

Děkuji.

(pb)

Choreograf může mít nejprve myšlenku a k ní pak dohledat hudbu, nebo se naopak nechat ovlivnit hudbou a pak tvořit...

Žiji v Holandsku – ve městě, kde je to úplně jiné než zde. Navštívila jsem již průmyslové továrny ve Vítkovcích a moc se mi to tam líbilo. Myslím, že prostředí velmi ovlivňuje lidi, kteří v něm žijí. A tady je kouzelné prostředí.

Na podzim budete nastudovávat s baletním souborem NDM Kyliánovu choreografii Po zarostlém chodníčku. Jak probíhá nastudování baletní inscenace?

Jiří chtěl vzdát poctu Janáčkovi, hodně se nechával ovlivňovat nejen jeho hudbou, ale také jeho osudem, jedno pas de deux znázorňuje smrt jeho milované dcery, která zemřela velmi mladá. Jiné části jsou pak více abstraktní. Choreograf může mít nejprve myšlenku a k ní pak dohledat

hudbu, nebo se naopak nechat ovlivnit hudbou a pak tvořit.

Měla jste možnost pracovat s mnoha světovými choreografy, dovolte mi se zeptat na Jiřího Kyliána, skvělého choreografa českého původu a dlouholetého šéfa Nederlands Dans Theater. Jaký je, jak se s ním pracuje?

Jiří je inspirující. Je to trpělivý člověk, bez předsudků, ve své práci je zcela přímý. Vytváří pracovní atmosféru, ve které jsou všechny věci jasné a je tak možno se ponořit do hloubky. Je to věc vášně. Kromě toho, že je Jiří zcela výjimečný talent, je také schopen dopředu vidět očekávaný výsledek a pracovat pro něj. (ap, hp)

INZERCE

S ostravským baletem spolupracujete jako pedagožka již řadu let. Co nebo kdo vás přivedl do Ostravy?

Ostrava je industriální město, velmi specifické svou architekturou, kulturou, ale také lidmi. Jak to vnímáte, je to velký rozdíl mezi prostředím, kde žijete vy?

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2012/2013

Tim Rice (1944) – Andrew Lloyd Webber (1948)
JOSEF A JEHO ÚZASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT
Muzikálová Bible v rytmu rokenrolu
Režie: Gabriela Petránková
Hudební nastudování: Jakub Židek
Premiéry 4. a 6. října 2012 v Divadle Jiřího Myrona

Emmerich Kálmán (1882–1953) – Béla Jenbach (1871–1943)
– Leo Stein (1861–1921) – Pavel Bár (1983)
– Eva Bezděková (1929–1992)
ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA
Největší operetní lovestory se vrací!
Režie: Lumír Olšovský
Režijní spolupráce: Gabriela Petránková
Hudební nastudování: Karol Kevický
Premiéry 17. a 19. ledna 2013 v Divadle Jiřího Myrona

Radim Smetana (1950) – Lumír Olšovský (1973)
– Pavel Bár (1983) – Michael Prostějovský (1948)
FANTOM LONDÝNA
Tajuplný muzikál, kde každá postava může být vrahem
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Marek Prášil
Premiéry 16. a 18. května 2013 v Divadle Jiřího Myrona

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

Scéna z nejnovější operetní inscenace
ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA v režii Lumíra Olšovského
Foto Radovan Šťastný

Ostravu navštíví doslova světová legenda. Připravujeme původní český muzikál Fantom Londýna!

úžasném pestrobarevném plášti. Také on měl kdysi světovou premiéru v Londýně. Možná jste jedno z těch neuvěřitelně báječných a beznadějně vyprodaných představení měli možnost zhlédnout i Vy. **A nyní se na návštěvu našeho souboru chystá další legenda, jejíž příběh s muzikálovým Londýnem přímo souvisí. *Fantom Londýna!*** Ten je ovšem muzikálem původním, který vzniká právě v těchto dnech na jevišti našeho divadla, a to ve světové premiéře. Napsali ho čeští autoři, ale chtěli vytvořit svůj muzikál stylem, který nám atmosféru britského velkoměsta co nejvěrněji připomene. **Připravovat něco úplně nového je vždycky neuvěřitelným dobrodružstvím, plným nástrah i vzrušení.** A v tomto případě dvojnásob, vždyť hlavní zápleтка muzikálu čerpá ze známé legendy o Jacku Rozparovači. Nad zbrusu novým scénářem se tak při lednových a únorových workshopech sešel celý náš soubor a byl neuvěřitelně zvědavý. **Bylo zajímavé pozorovat, jak jsme se všech-**

ni naráz začetli do napínavého scénáře. Opravdu jsme chtěli rozlousknout hádanku, která z mnoha podezřelých postav je tím tajemným Jackem Rozparovačem. A musím se přiznat, že mnozí z nás na to málem do poslední chvíle nepřišli. Tak napínavý, detektivně hororový příběh jsem na muzikálovém jevišti snad ještě nezahlédla. A proto doufám, že už brzy se s Vámi všemi na nějaké repríze našeho *Fantoma Londýna* uvidím.

Vaše Gabriela Petraková

Gabriela Petraková

Vážení a milí příznivci operety a muzikálu!

Mám pocit, jako by snad vznikl nějaký tajný most mezi Ostravou a Londýnem. Muzikálové divadlo nás totiž zajímá a to, které se dělá na londýnském West Endu, patří k těm nejzajímavějším. **Čas od času se právě do Londýna vydáváme na zkušenu a rádi se od tamních mistrů učíme a inspirujeme.** Na začátku sezóny k nám přijel Josef ve svém

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (BŘEZEN – DUBEN 2013)

Emmerich Kálmán – Béla Jenbach – Leo Stein – Pavel Bár – Eva Bezděková
ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
1. 3. (18.30), 7. 3. (18.30), 12. 3. (18.30), 15. 3. (18.30), 22. 3. (18.30), 3. 4. (18.30), 7. 4. (11.00), 21. 4. (15.00), 24. 4. (18.30)

Frank Loesser – Jo Swerling – Abe Burrows
SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS)
Režie: Šimon Caban
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
2. 3. (18.30), 6. 4. (18.30), 27. 4. (18.30)

Burton Lane – Edgar Yip Harburg – Fred Saidy
DIVOTVORNÝ HRNEC
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Bohumil Vaňkát
Dirigent: Karol Kevický / Bohumil Vaňkát
6. 3. (18.30), 9. 4. (18.30)

Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin – K. M. Walló – Jiří Sedláček
MRAZÍK
Režie: Ondřej David
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
9. 3. (18.30), 14. 3. (10.30), 24. 3. (11.00), 24. 3. (16.00), 2. 4. (10.30), 19. 3. (18.30), 25. 4. (18.30)

OPERETNĚ-MUZIKÁLOVÉ KLÁNÍ
Klub Parník – 16. 3. (19.00), 17. 3. (18.00)

Oskar Nedbal
POLSKÁ KREV
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Židek
17. 3. (11.00), 29. 3. (18.30), 4. 4. (18.30), 18. 4. (18.30)

Karel Svoboda – Jiří Štaidl – Eduard Krečmar – Zdeněk Podskalský – Zdeněk Podskalský ml. – Jaroslav Vrchlický
NOC NA KARLŠTEJNĚ
Režie: Gabriela Petraková
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil / Jakub Židek
19. 3. (18.30), 25. 4. (18.30)

PĚVECKÁ ŠKOLA PANÍ EVY GEBAUEROVÉ-PHILLIPS PŘIJME NOVÉ NADANÉ ŽÁKY/ŽÁKYNĚ

Sopranistka Eva Gebauerová-Phillips, emeritní sólistka opery Národního divadla moravskoslezského (1960–1993), se věnuje výuce dětí i dospělých. Mezi její nejúspěšnější žáky patří sólistka souboru opereta/muzikál Hana Fialová. Jste-li Vy sami nebo někdo z Vašich blízkých nadání ve zpěvu, můžete se telefonicky přihlásit na bezplatné předzpívání a konzultaci. Výuka probíhá v centru Ostravy, telefonní kontakt: 596 112 575.

PŘIPRAVUJEME

Radim Smetana (1950), Pavel Bár (1983), Lumír Olšovský (1973), Michael Prostějovský (1948)
FANTOM LONDÝNA
Tajuplný krimimuzikál, kde každá postava může být vrahem

Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
Dramaturgie: Patrick Fridrichovský
Choreografie: Martin Goga
Kostýmy: Kateřina Bláhová
Scéna: Ondřej Zicha

Premiéry 16. a 18. května 2013 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Fantom Londýna – příběh lásky, děsuplných vražd i bujarého veselí se odehrává v době oslav padesátého výročí korunovace Jejího Veličenstva královny Viktorie, vládkyně mocného britského impéria konce 19. století. **Jeho děj vás zavede do potemnělých uliček nočního Londýna, špinavých pokojíčků prostitutek, hospody, v níž se po svém baví místní komunita, i přepychových paláců vznešených šlechtických rodů v centru anglické metropole.** Nový autor-ský muzikál se vrací k mysteriózní postavě sériového vraha Jacka Rozparovače, o němž dodnes nevíme s určitostí téměř nic. Ačkoliv

nikdy neobjasněné záhadné vraždy kně-žek lásky v londýnské čtvrti Whitechapel ohrozily jen velmi malou část Londýna, měly obrovský dopad na celou tehdejší společnost – i díky novinám, které z brutálních vražd učinily skutečnou mediální událost. Během následujících desítek let se zrodila řada pověstí a legend, na jejichž základě vznikly úspěšné romány, filmy a nyní i zcela původní, tajuplný krimimuzikál, kde každá postava může být vrahem. Inscenaci *Fantoma Londýna* připravuje tým režiséra Lumíra Olšovského, který se v našem divadle zapsal jako tvůrce úspěšného hitu NDM, Kálmánovy *Čardášové princezny*. Scénu navrhl Ondřej Zicha, jehož ostravští

Nový autorský muzikál se vrací k mysteriózní postavě sériového vraha Jacka Rozparovače, o kterém dodnes nevíme s určitostí téměř nic...

diváci znají jako výtvarníka *Noci na Karlštejně, Mrazíka a Josefa a jeho úžasného pestrobarevného pláště*. O tom, jak bude scénografie nového muzikálu vypadat, se ostatně můžete přesvědčit sami na obrázku. V muzikálu *Fantom Londýna* účinkují všichni členové souboru opereta/muzikál, v hlavních

rolích například Martina Šnytová, Roman Harok, Hana Fialová, Jana Kurečková, Marcel Školout, Eva Zbrožková, Peter Svetlík, Pavel Liška a další. Na jevišti budete moci vidět i členy činoherního souboru Ladu Bělaškovou, Veroniku Forejtovou nebo Vladimíra Poláka, ale také několik nových tváří – jak z řad mladých začínajících umělců, tak mediálně známých osobností. **V tuto chvíli již můžeme prozradit, že hostování v roli královny Viktorie přislíbila zpěvačka Yvonne Přenosilová.** Hudební stránku nového díla vám více přiblíží rozhovor se skladatelem Radimem Smetanou na následujících stránkách našeho časopisu. Dodejme, že hudební nastudování třetí a poslední premiéry souboru opereta/muzikál

v letošní sezóně světilo vedení divadla Marku Prášilovi, který se stal od ledna 2013 stálým dirigentem souboru. **Kdo byl skutečně oním bájným Jackem Rozparovačem? Tak to se dozvíte od poloviny května v Divadle Jiřího Myrona!** (pab)

Návrh scény výtvarníka Ondřeje Zichy k připravovanému muzikálu FANTOM LONDÝNA

SPECIÁLNÍ HOST

Yvonne Přenosilová v roli královny Viktorie

Pro veřejnost objevil Yvonne Přenosilovou režisér Miloš Forman při práci na filmovém dokumentu *Konkurs z roku 1963. Do Semaforu ji tehdy sice nepřijali, zato si jí ale všiml skladatel Karel Mareš a zakrátko ji představil společně s nově vytvořenou skupinou Olympic.*

Své publikum si zpěvačka posléze získala jednak účinkováním v divadle Semafor, jednak sólovými

nahrávkami (*Roň slzy, Boty proti lásce, Mně se líbí Bob, Pomalu a líně*), v nichž využívala podobnosti s projevem rokenrolové zpěvačky Brendy Lee. V roce 1965 stála u zrodu divadla Apollo s Karlem Gottem, Karlem Hálou a Pavlínou Filipovskou. Po roce 1968 žila až do počátku roku 1990 v Německu. Pracovala především jako redaktorka českého vysílání Radia Svobodná Evropa, kterému zůstala věrná i po přestěhování redakce do Prahy. Po skončení českého vysílání měla svoje hudební pořady v Českém rozhlase na Regině v Praze. **Dnes ji posluchači mohou slyšet na vlnách Country rádia. Na muzikálovém jevišti se objevila doposud dvakrát. Poprvé v roli Ježibaby v muzikálové *Rusalce* v pražském Divadle Milénium (1999). V současnosti v alternaci s Naďou Urbánkou vytváří v Praze roli Ernestiny Zamožné, rozené Lakomé, v klasickém muzikálu *Hello, Dolly!* V chystané inscenaci NDM na scéně Divadla Jiřího Myrona *Fantom Londýna* si zahraje královnu Viktorii.** Nově vytvořený příběh tajemného Jacka Rozparovače se totiž odehrává roku 1888, tedy přesně v období 50. výročí korunovace této významné britské panovnice. A tak ani autoři tohoto původního českého

Yvonne Přenosilová v roli Ježibaby v muzikálové RUSALCE Divadlo Milénium, Praha 1999

muzikálu sílu její osobnosti nemohli opomenout. Na otázku, co vedlo zpěvačku a moderátorku Yvonne Přenosilovou k tomu tuto roli přijmout, odpovídá: „Bude to moje třetí divadelní role. A tendence je zde jasně vzestupná. Po Ježibabě a děvčeti nevalné pověsti jsem získala nabídku na roli královny. A taková šance se přece neodmítá.“

Michal Prostějovský

Poznejte skladatele Radima Smetanu!

Připravovaný muzikál Fantom Londýna je dílem skladatele Radima Smetany. Nejedná se však o jeho první muzikál napsaný pro Ostravu. Těší se na premiéru Fantoma nebo z ní má spíše trému?

Radime, kdy vznikl nápad vytvořit muzikál o Jacku Rozparovači a jak dlouho vznikal?

První verzi jsem napsal už v roce 2003, ovšem verze, která bude v premiéře uvedena v květnu, vznikala asi poslední dva roky.

Proč zrovna Jack Rozparovač?

Je to především velmi vděčné téma pro svoji dramatickosti a zároveň je autorsky volné.

Je Fantom Londýna tvůj první muzikál?

Ne, můj první muzikál se jmenoval *Štěňata*, vznikl v roce 1993 a shodou okolností byl vytvořený taky pro Ostravu. Tehdy přišla objednávka ze zdejší konzervatoře na absolventské představení. Mimo jiných se v něm představili třeba Tereza Bebarová nebo Michal Kavalčík, dnes proslulý Ruda z Ostravy. Později ho myslím hráli ještě několikrát v Těšínském divadle. Na Ostravu mám tedy velmi příjemné vzpomínky...

Liší se něčím tvorba muzikálu od skládání jiných hudebních žánrů?

Vlastně ani ne – vždy jde především o to, aby dílo mělo smysl, vývoj, formu, obsah. Muzikál by měl ale přeci jenom být především dobrým divadlem, okořeněným hudebními čísly.

Muzikál Fantom Londýna jsi napsal doma u svého klavíru – co na tvé komponování říká rodina?

U klavíru většinou probíhá už jen kratší část práce, ta delší je předtím v hlavě a to jsem vždy tak trochu „mimo realitu“. Asi to se mnou někdy není lehké, ale mám báječnou rodinu!

Jaký je charakter hudby Fantoma Londýna?

Doufám, že dost dramatický, aby zaujal diváka a posluchače. Zároveň jsem se snažil, aby se některá čísla více blížila trochu jednodušší formě písně, ale přitom se nevymykala z celkového charakteru muzikálu.

Jak se ti spolupracovalo s tvými spoluautory – libretisty a textařem?

Ta spolupráce byla víc než nádherná – bez přehánění! Měl jsem – a pořád mám – pocit úžasného týmu, který hledá, jak nejlíp celou inscenaci vystavět, jak dát postavám jasný charakter, kde přidat hudbu nebo kde ji naopak ubrat. Každý vnesl své zkušenosti a rád jsem jim naslouchal a hledal, jak vyjít vstříc. Díky mým spoluautorům vznikla i nová hudební čísla, ze kterých mám velkou radost. Možná by tedy otázka měla směřovat spíš na ně, jak moc to se mnou měli těžké...

A mluví skladatel do práce libretistům nebo textaři?

Spíš jsem se vždy snažil pochopit jejich záměr, přijmout ho za svůj a najít soulad i s mojí představou. Ale jak říkám, hudba je v muzikálu jen jedna ze složek – dobrá inscenace je výsledkem práce celého týmu včetně libretistů, textaře, scénografa a v neposlední řadě také interpretů – ti totiž nakonec vše přivedou k životu.

Jak se přihodilo, že bude mít Fantom Londýna premiéru zrovna v Ostravě?

Díky vedení divadla, především Jiřímu Nekvasilovi, který si moji hudbu poslechl a poté ji doporučil dramaturgické radě, která námět přijala. Jsem jim za to moc vděčný a jen doufám, že jejich důvěru naplníme na sto procent. Ohlasy jsou zatím pozitivní, ale nechci to zakřiknout...

Jaký máš k Ostravě vztah?

Město jako takové zatím moc neznám, ale lidé, se kterými jsem měl zatím možnost se setkat, byli naprosto báječní. Věřím, že dobré vztahy se budou jen a jen rozvíjet.

Když má skladatel dílo hotové, dostává se do rukou inscenátorů – režiséra, dirigenta... Nebojíš se o další osudy svého „dítka“?

Bát se asi není to správné slovo. Věřím, že všichni dají do inscenace to nejlepší, co v sobě mají, jinak by to ani nemělo smysl. Spíš jim tedy držím palce, aby se ve *Fantomovi* pokud možno „našli“ a dodali našemu snažení tu pomyslnou „třešničku na dortu“. Já inscenátorům věřím a moc se na naši spolupráci těším!

Radim Smetana (1950)

Absolvent skladby a hry na hoboj na Státní konzervatoři v Praze a skladby na pražské HAMU. Po dvouletém pedagogickém působení na pražské Státní konzervatoři nastoupil v roce 1982 do Čs. rozhlasu jako redaktor hudebních pořadů a pořadů pro mládež. Od roku 1989 pracuje v Československé, resp. České televizi, v současnosti jako dramaturg Centra divadelní a hudební tvorby ČT.

Složil řadu skladeb (například dvě smyčcová kvarteta, symfonické skladby *Obraz pro orchestr* a *Sinfonia*, *Sonátu pro violoncello a klavír*, *Kantátu na slova básně J. Kainara*, ale i šansony a jazzové skladby). V 80. letech skládal také scénickou hudbu pro divadla, například v Pardubicích, Olomouci, Českém Těšíně či Praze.

Jako skladatel, aranžér a hráč na klávesové nástroje působil zejména v 70. a 80. letech ve skupinách Petra Spáleného, Michala Tučného, Pavla Bobka, Jiřího Schellingera nebo Lenky Filipové. V letech 1986 až 1990 byl jako hudebník a herec externím členem divadla Semafor ve skupině Josefa Dvořáka.

V roce 1993 napsal muzikál *Štěňata*. K aktivnímu komponování se znovu vrátil v posledním desetiletí, kdy složil například oratorium *Adam a Eva*, skladby *Tichounce pro kytaru a vibrafon*, *Sonátu pro klavír*, *Trebbia – legenda o řece* nebo muzikál *Fantom Londýna*.

Těšíš se i na premiéru nebo máš spíš trému?

Těším se, ale trému mám už teď velkou! Blížící se zkoušky konečně napoví, jestli je všechno tak, jak má být.

Jaké máš další skladatelské plány do budoucna?

Říká se, že chceš-li Pána Boha pobavit, vyprávěj mu o svých plánech... Ale kdyby se *Fantom* povedl a celý tým by měl chuť zkusit ještě něco dalšího, pak bych určitě souhlasil. Ale jak se říká...

(pab)

FANTOM LONDÝNA

Kapitola 2. — Workshop

V Divadle Jiřího Myrona se konal workshop k muzikálu FANTOM LONDÝNA, kde mezi pozvanými byl také uchazeč č. 382.

© Velčovský

Kdo je Stará? A kdo Škaredá? Kdo se stále skrývá pod číslem 382?

... to be continued

Martina Šnytová

Role: **Helena Zarembová**

Název inscenace: **Polská krev**

Martina Šnytová, sólistka souboru operety a muzikálu NDM Ostrava, patří k nastupující generaci hudebního divadla a přes své mládí je skutečnou oporou ostravského souboru. Je doma stejně tak v muzikálovém i operetním žánru. V inscenaci Nedbalovy operety Polská krev svou pozici opět potvrdila. Suverénní pěvecký výkon, kterým obdařila roli Heleny Zarembové, je ukázkou živé a moderní interpretace operetní klasiky. Výrazné hlasové dispozice se snoubí s přirozeným hereckým projevem.

Igor Orozovič

Název role: **Faraon**

Název inscenace: **Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť**

Muzikál Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť z dílny Tima Ricea a Andrewa Lloyda Webbera patří k nejhranějším světovým titulům, které však v podmínkách českých divadel není vždy lehké uvádět pro interpretační náročnost. Inscenaci souboru operety a muzikálu NDM Ostrava kraluje svým výkonem Igor Orozovič, který na nevelké ploše postavy Faraona dokáže vyklenout jeden z vrcholných okamžiků celé inscenace.

INZERCE

www.i-kvetiny.cz **Květiny**
Šárka Hájková

Kompletní svatební servis
Výzdoba sálů, kostelů, obřadních míst
Výzdoba interiérů firem a hotelů
Prodej živých, suchých i umělých květů
Prodej floristických doplňků
Smuteční vazby

Krmelínská 112/512
Ostrava-Nová Bělá
Tel.: 723 055 146
725 006 354
hajkova.sarka@homecity.cz

ROZVOZ KVĚTIN ZDARMA

CENY THÁLIE 2012 – ŠIRŠÍ NOMINACE

Loňská divadelní sezóna NDM byla skutečně úspěšná!
Proto gratulujeme také umělcům, kteří se v rámci vyhlášení nominací Cen Thálie dostali do širších nominací.

Renáta Klemensová – role Olga v inscenaci *Kuřačky*

Jana Sýkorová – role Varvara v inscenaci *Káťa Kabanová*

Filip Staněk – role Adam v inscenaci *Poslední samuraj*

Tomáš Novotný – role Josef v inscenaci *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*

Operetní a muzikálové písně rozeznávají srdce diváků

Pro věrného operetního diváka není žádnou novinkou, že soubor opereta/ /muzikál pořádá pravidelná setkání s operetními a muzikálovými melodiemi pod názvem *Dostaveníčko*. Každý z těchto večerů má neopakovatelnou atmosféru. Témata jsou rozmanitá, ale vždycky slibují to nejlepší z operetního a muzikálového světa. Jmenujme například úspěšné *Lovestory* v operetě, *Smějeme se s Josefem Kobrem*, *Operetní polibky Vladimíra Brázdy*, *Advent* v operetě, *Stříbrné hity operety* či *Cestománie* s operetou anebo *Zpíváme si s operetou*. Diváci si tyto pořady velmi oblíbili. A jak by ne! Vždyť jde o skutečně přátelská setkání s oblíbenými interprety. Na rozdíl od divadelního sálu jsou zde všichni o něco blíží, mohou si společně popovídat, stát se přáteli. Za všemi *Dostaveníčky* stojí sólistka souboru opereta/ muzikál **Janka Hošťáková**. Právě ona je v tom pravém slova smyslu dobrou duší, která setkání připravuje.

Dostaveníčko
OPERETNĚ-MU-
ZIKÁLOVÉ KLÁNÍ
uvedeme 16. března
v 19.00 hodin a 17. března
v 18.00 hodin.
Kde? V klubu
Parník!

Dostaveníčko POJĎTE K NÁM. Na snímku zleva: Eva Zbrožková, Petr Miller, Janka Hošťáková, Jan Drahovzal Foto archiv divadla

Na co se mohou diváci těšit, co nyní připravujete?

Nejbližší premiérové *Dostaveníčko*, na něž bych ráda pozvala všechny naše příznivce.

Kam všude jste již s *Dostaveníčky* zavítali?

Nejčastěji nás mohou diváci vidět v klubu Parník, kde uvádíme premiérová *Dostaveníčka* a některé jejich reprízy. Jezdíme také za svými diváky i za hranice Ostravy. Například do Michálkovic či do Lázní Darkov. Samozřejmě jezdíme také za mladými lidmi,

kterým se snažíme rozšířit kulturní obzory.

Co byste vzkázala současným nebo budoucím divákům?

Především bych chtěla poděkovat všem, kteří se za námi chodí zasnít nad krásnými melodiemi. Snažíme se, aby se návštěvníci cítili příjemně, a jsme rádi, když jim můžeme udělat radost. Pak máme totiž radost také. (gp)

Cena vstupenky na tuto akci? Pouhých 100 Kč.

INZERCE

Poznej krásu golfu ... ideální místo pro Váš první odpal!

• přátelská atmosféra
• malebné podhorské prostředí Beskyd

• program pro začátečníky od A do Z
• zázemí špičkového golfového resortu

golf | jízďárna | spa | ubytování | restaurace

Židle, sedadla, křesla

To, s čím se divák v divadle setká nejčastěji (doslova na vlastní kůži), je bezesporu divadelní sedadlo. Možná máte své stálé místo předplacené, nebo rádi zkoušíte stále nová místa k sezení... Ale na jakých sedadlech seděli diváci na počátku minulého století?

Původní hlediště Národního domu (dnešního Divadla Jiřího Myrona), které bylo umístěno na opačné straně, než je dnes, bylo zpočátku vybaveno jednoduchými dřevěnými sedadly. Ta byla vyměněna v roce 1909 za nová sedadla „po způsobu divadelním“ a ve stejném roce byla pro lepší viditelnost zvednuta úroveň hlediště. Po roce 1919, který byl díky vzniku Národního divadla moravsko-slezského mezníkem v dějinách ostravského divadla, se český soubor přesunul do Městského divadla (dnes Divadlo Antonína Dvořáka). Hlediště Národního domu zůstalo tedy na krátký čas jako divadelní zapomenuto a stalo se promítacím sálem kina Kosmos. **Když v roce 1940 zabral budovu Městského divadla pro sebe německý divadelní soubor, vrátili se Češi do Národního domu. Proběhla jeho rekonstrukce, byl zvýšen počet sedadel, ale v sále tak nadále zůstala sedadla dřev**

Ať už divadelní křesla NDM červená nebo modrá, dřevěná nebo polstrovaná – věrně večer co večer čekají naše sedadla na vás – naše diváky!

věná, což byla jistě pro diváka zvyklého na měkké sedačky Městského divadla nepřijemná změna.

Hlediště Městského divadla bylo hned od počátku luxusním sálem včetně sedadel potažených červeným sukem. Po dokončení stavby byla v přízemí divadla umístěna středová ulička, která však byla zanedlouho zrušena. Tím se zvýšil počet sedadel, který zůstal nezměněn i po dobu působení Národního divadla moravsko-slezského. **Rozsáhlé proměny doznalo hlediště Městského divadla (od roku 1948 Divadla Zdeňka Nejedlého) po válce v roce 1945: byly zrušeny lóže v přízemí a místa k stání a vyměnila se i sedadla, která byla namísto červeného sukna potažena modrým.** Modrá sedadla se nacházela v Divadle Antonína Dvořáka až do rekonstrukce v roce 1999, což si jistě někteří z věrných diváků pamatují. Po těchto nejnovějších úpravách z let 1999–2000 se vrátily přízemní lóže a do divadla se opět vrátila barva

červená, kombinovaná s bílou a zlatou, a také nová červená sedadla.

A kdy získalo svůj dnešní vzhled hlediště Divadla Jiřího Myrona? Po ničivém požáru z roku 1976 bylo nutné vystavět znova celé jeviště, hlediště i technické zázemí, zachován byl pouze přední trakt. Architekt interiéru Radim Ulmann zvolil čistý modernistický styl. V použitém okrovém odstínu jsou laděny jak stěny divadelního sálu, tak i nově navržená celočalouněná křesla, která svou podobu nezměnila až do dnešních dnů.

Taková je tedy ve stručnosti historie vývoje divadelních křesel v obou našich divadlech. Každopádně platí, že ať už jsou červená nebo modrá, dřevěná nebo polstrovaná – věrně večer co večer čekají naše sedadla na vás – naše diváky.

(la)

Dnes má Divadlo Antonína Dvořáka bezbariérový vstup a přibyla i nová provozní budova, kam diváci mohou nahlédnout třeba při Muzejní noci. Dříve vypadalo jinak.

Divadlo Antonína Dvořáka

Divadlo postavili v novobaročném stylu, v exteriéru mu dominovalo sousoší Poezie vítězí nad Sfingou, v interiéru to byla na stropě hlediště alegorie od Eduarda Veitha. Při rekonstrukci započaté v roce 1909 byla instalována malovaná opona. Až do roku 1919 zde hrál pouze německý soubor. Po založení Národního divadla moravsko-slezského začal v Městském divadle působit český soubor. To trvalo až do okupace, pak se český soubor se přesunul do Národního domu. **Během druhé světové války bylo divadlo poškozeno bombardováním.** Při rekonstrukci pak došlo k několika změnám: byly zrušeny lóže v přízemí a místa k stání. Byl také zavěšen nový lustr a vyměněna sedadla. Kromě hlediště bylo inovováno i jeviště: nové osvětlení, rozšířené orchestřiště a instalována byla také jevištní točna!

Změny, změny a změny!

V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobaroční prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí. Celá přestavba probíhala za plného provozu divadla! Vnější tvar tehdejšího Divadla Zdeňka Nejedlého zůstal stejný až do dnešních dnů. Při rekonstrukci 1969–71 vznikla nová technická přístavba a v přízemním foyeru byla vytvořena galerie bust osobností ostravského divadla. Nejnovější rekonstrukce proběhla v letech 1999 až 2000. V exteriéru bylo největší změnou uzavření loubí před hlavním vstupem, které je dnes součástí interiéru. I hlediště dostalo jiný vzhled: do přízemí se vrátily lóže a pro pohodlí diváků se zvětšily rozestupy

Divadlo Antonína Dvořáka

- otevřeno 28. září 1907 jako Městské divadlo s německým souborem
- 8. května 1919 se v Městském divadle hrálo poprvé česky
- od 1. ledna 1941 do 1944 hrál v Městském divadle německý soubor
- 1944 divadlo poničeno americkým náletem
- 1946 Městské divadlo opraveno a otevřeno
- 1948 divadlo přejmenováno na Divadlo Zdeňka Nejedlého
- 1954 až 1956 rozsáhlá přestavba divadla
- 1969 až 1971 další rekonstrukce a přestavba
- 1990 přejmenováno na Divadlo Antonína Dvořáka
- 1999 divadlo uzavřeno na 18 měsíců, proběhla rozsáhlá rekonstrukce

Dobový tisk rekonstrukci Národního domu anoncoval takto: „Nově se upraví důstojný vstup do budovy, zřídí vestibul, pokladny, pohodlné šatny a dále upraví se schodiště. Dnes je v sále jen asi 500 sedadel, a proto bude počet sedadel zvětšen postavením nového balkonu.“ Na fotografii pohled do hlediště Národního domu před rekonstrukcí 1939.

mezi řadami. Dominantními barvami se staly opět červená, bílá a zlatá. Ve foyer v druhém podlaží byl zřízen druhý bufet. Vzniklo také nové křídlo divadla, kde se nachází komorní prostor zkušebny, herecké šatny, nahrávací studio a další technické prostory.

Divadlo Jiřího Myrona

Původně se nepočítalo, že by zde byl stálý divadelní provoz. Své sídlo tu měla knihovna, konaly se zde plesy i koncerty, občas také ochotnická představení. Od roku 1908 byl Národní dům pronajímán českým soukromým divadelním společenstvem, které zde hrály až do roku 1919. **V tom roce bylo založeno Národní divadlo moravsko-slezské, jež své působiště přesunulo do budovy Městského divadla a sál Národního domu byl upraven pro potřeby kina.** Po okupaci Československa se do Městského divadla vrátili Němci a Češi se přesunuli do Národního domu, ten ovšem musel být zásadně zrekonstruován. Vzhled divadelního sálu do rekonstrukce v roce 1940 byl podobný dnešnímu uspořádání Divadla Antonína Dvořáka. Byl o něco menší a na balkóně se kromě běžných sedadel nacházely také lóže.

Po II. světové válce

Budova se dočkala změn až v roce 1966, ovšem **zásadním byl rok 1976, konkrétně noc z 6. na 7. prosince, kdy po představení muzikálu Švejk vypukl požár.** Herec

Divadlo Jiřího Myrona

- otevřeno 16. června 1894 jako Národní dům
- 1920 úprava sálu a vestavba promítací kabiny pro kino Kosmos
- 1939 až 1940 rekonstrukce
- 1945 až 1954 název Lidové divadlo, změněn 1954 na Divadlo Jiřího Myrona
- 1966 další rekonstrukce
- v noci z 6. na 7. prosince 1976 divadlo vyhořelo
- 1976–1986 stavební obnova divadla, zachován byl pouze původní přední trakt
- 2002 až 2003 rekonstrukce osvětlovací a audiovizuální techniky, kompletní renovace křesel, výměna podlahových krytin
- 2006 rekonstrukce střechy

a režisér Josef Kobl po požáru napsal: *„Hoří Divadlo Jiřího Myrona – toto naléhavé volání, plné rozechvění, mne probudilo z hlubokého spánku. Vždyť jsem uléhal dost vyčerpán po roli Švejka, kterého jsem před několika hodinami na scéně Myronova divadla dohrál. Vyskočil jsem z postele a přesvědčil se na vlastní oči, že je to hrůzná pravda. Zlověstná zář požáru mi sevřela srdce bolestí. Bylo mi, jako bych ztrácel někoho milého a drahého.“* Následovala rekonstrukce, která trvala 10 let. Divadlo přestavěné v čistých formách modernismu zůstalo v podstatě stejné až do dnešních dnů. (la)

OPERNÍ SBOR A JEHO SBORMISTR

V připravované inscenaci Wagnerovy opery *Lohengrin* hraje zásadní roli pěvecký sbor operního souboru NDM. V jeho čele stojí sbormistr **Jurij Galatenko**, pod jehož pečlivým vedením sbor za poslední léta vyrostl v jedno z nejlepších těles tohoto typu v celé republice.

Právě vrcholí přípravy nové inscenace Wagnerovy opery Lohengrin. Jak dlouho se na tento projekt sbor opery NDM připravuje?

Lohengrina připravujeme vzhledem k náročnosti díla o hodně delší dobu než ostatní inscenace. První zkoušky se uskutečnily již koncem října loňského roku, aby sbor měl představu o rozsahu jednotlivých partů i o díle samotném. Pak jsme museli přípravy na určitou dobu přerušit, protože jsme studovali *Káfu Kabanovu* a *Noc v Benátkách*, k *Lohengrinovi* jsme se ale naplno vrátili hned na začátku ledna. Je to velice náročný úkol. Poprvé bude na jevišti třicet devět mužských hlasů, což od svého nástupu do tohoto divadla nepamatuji. Ani v *Aidě* nebo *Knižeti Igorovi* takový počet nebyl, v těchto titulech převažovaly ženské hlasy.

Co je pro sbor v Lohengrinovi nejtěžší?

Určitě objem textu, kterého je v němčině velmi moc. Ten text není jednoduchý, tempa jsou rychlá a slov je zvláště pro pánský sbor mnoho. Takže je složité se vše naučit nazpaměť. Pro mne jako pro hudebníka a sbormistra jsou nejtěžší vícehlasé dvojsbory, kdy se obě části pánského sboru někdy dělí na pět šest hlasů. Těch čtyřicet mužů se tedy musí rozdělit do deseti hlasů, které se navíc prolétávají ve velmi rychlém tempu.

Jak probíhají sborové zkoušky?

Každá zkouška je trochu jiná. Jelikož toho má pánský sbor více, začínám zkoušet s mužskými hlasy. Ráno hlas vyžaduje postupnou „rozcvičku“, nemohu začít vypjatými pasážemi, vybírám proto místa, která jsou pomalejší a ne tak náročná. Jak se do toho postupně hlasově dostáváme,

procvičíme jednotlivé sbory. Tak asi po hodině a půl se k nám přidávají dámy a začínáme zpívat dohromady. Přezpívat čtyři a půl hodiny hudby za čtyřhodinovou zkoušku je ovšem velmi složitá věc. Při prvních zkouškách studujeme menší úseky, nepracujeme s korepetitorem (klavíristou) a zpíváme spíše a capella (bez doprovodu klavíru). Až při posledních sborových zkouškách zpíváme s doprovodem, aby si sbor mohl zvyknout na nárážky sólistů a hlavně na ruku dirigenta.

Kolik má sbor NDM stálých členů?

Náš sbor má čtyřicet jedna členů, včetně časových úvazků. V *Lohengrinovi* ale bude rozšířen o externisty, takže se celkový počet nakonec vyšplhá na sedmdesát dva sborových pěvců.

Co všechno musí mladý pěvecký adept ovládat, aby obstál v konkurzu do sboru?

Zde se potýkáme s velkým problémem. Školy, které produkují zpěváky, nejsou zaměřeny na vychovávání profesionálních sborových zpěváků, kteří jsou schopni zpívat buď v operním, nebo filharmonickém sboru. Většinou jsou to studenti, kteří jsou vedeni k sólové kariéře. Sborový zpěvák v opeře musí sice mít hlas zpěváka sólového, ale musí k tomu ovládat řadu dalších věcí, které sólista až tak nepotřebuje. Pokud si někdo myslí, že práce ve sboru je jednodušší a že to každý sólový zpěvák hravě zvládne, není tomu tak. Proto není možné přijmout do sboru zpěváka jen s dobrým hlasem. Například hráč v orchestru má již na škole orchestrální hraní, tedy přípravu a průpravu nejen pro sólovou dráhu, ale také pro dráhu v orchestru. To zpěvák většinou vůbec nemá, takže se často stane, že někteří lidé sice vystupují sólový zpěv na vysoké škole, ale vůbec nevědí, co obnáší práce ve sboru. To je problém celosvětový.

Daří se v Ostravě nacházet mladé sborové talenty?

Určitě ano, ale je to poměrně těžké. Kvalitního zpěváka si ve sboru vychováváme pět až deset

Měli byste vědět

Jurij Galatenko vystudoval dirigování a sbormistrovství na Národní hudební akademii v Kyjevě. Pracoval mimo jiné jako učitel dirigování na konzervatoři, dirigent filharmonického orchestru města Rovno, spolupracoval jako dirigent s ruským souborem Mladá opera. V NDM pracuje od roku 1998, od roku 2000 je sbormistrem operního souboru Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, kde nastudoval více než čtyři desítky operních inscenací. S operním a baletním souborem NDM a Operním studiem NDM spolupracoval i jako dirigent (mj. *Dvořákstory*, *Aitna*, *Ngoa-É*, *Kolotoč*). Současně je také sbormistrem komorních pěveckých sdružení.

let, aby opravdu věděl, co ta práce obnáší, a jak se má ve sboru hlasově přizpůsobovat. V Ostravě bohužel máme limitovanější možnosti výběru než jak je tomu v jiných větších městech, vybírám proto z celého Moravskoslezského kraje.

Které operní projekty NDM vám v poslední době udělaly největší radost?

Určitě Hindemithův *Cardillac* a Stravinského *Život prostopášníka*. To byly dvě inscenace, které pro mne znamenaly nejvíce z toho, co jsem dosud v divadle vytvořil. Nyní se moc těším na *Lohengrina*. Myslím si, že to pro nás bude vrcholný projekt.

Máte ještě nějaké sbormistrovské sny?

Myslím si, že je pořád co zlepšovat. Co se týká hudebních snů, miluji Musorgského a pokud bychom mohli pracovat na některém z jeho děl, určitě bych byl moc rád. Určitou dobu už čekám také na některé z děl Sergeje Prokofjeva a pokud bych měl říct opravdu jeden velký sen, je to Bergův *Vojcek*. (dj)

Sbor opery NDM v Hindemithově opeře *CARDILLAC* (NDM, 2011) Foto Martin Popelář

EXTRA

NDM EXTRA (BŘEZEN – DUBEN 2013)

7. 3.

Divadlo Jiřího Myrona v 17.00 hodin
Vernisáž výstavy *Tři dílny Vysoké školy výtvarných umění v Bratislavě*
Výstava je realizována za finanční podpory statutárního města Ostrava

16. 3.

Divadlo Jiřího Myrona v 18.30 hodin
Pražský komorní balet & Pavel Šmok I

16. 3.

Divadlo Antonína Dvořáka v 18.30 hodin
VERDI GALA

24. 3.

Divadlo Antonína Dvořáka v 15.00 hodin
Slavnostní zahájení festivalu Ostrau der Kulturpunkt před představením *Smrtihlav*

25. 3.

Divadelní klub v Divadle Jiřího Myrona v 18.00 hodin
FENOMÉN BAYREUTH v podání Roberta Jindry a Daniela Jägera

28. 3.

Antikvariát a klub Fiducia v 18.00 hodin
Překladař Radovan Charvát o Martinu Walserovi

27. 3.

Dům knihy Librex v 17.00 hodin
Předpremiérové setkání k činohře *Trable s Harrym*

3. 4.

Dům knihy Librex v 17.00 hodin
Předpremiérové setkání k činohře *Sen noci svatojánské*

3. 4.

Divadlo Antonína Dvořáka v 18.30 hodin
Večer pro Martina Hilského s Martinem Hilským

5. 4.

Divadlo Antonína Dvořáka v 18.30 hodin
BOHÉMA GALA

12. 4.

Divadlo Jiřího Myrona v 18.30 hodin
Pražský komorní balet & Pavel Šmok II

24. 4.

Dům knihy Librex v 17.00 hodin
Předpremiérové setkání k baletu *Labutí jezero*

25. 4.

Divadlo Jiřího Myrona v 17.00 hodin
Vernisáž výstavy *Pavla Ortová – Smysly*
Ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě
Výstava je realizována za finanční podpory statutárního města Ostrava

VÝSTAVY

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Do 6. 3.

Interpretace aktu

Ve spolupráci s Institutem tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě

7. 3. – 24. 4.

Tři dílny Vysoké školy výtvarných umění v Bratislavě

Ve spolupráci s Institutem tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě

25. 4. – 22. 5.

Pavla Ortová: Smysly

Ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě

GALERIE THÁLIE – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

7. 3. – 3. 4.

Inscenační tradice opery Lohengrin na našich jevištích

4. 4. – 30. 4.

Helga Bergerová: Kresby

HOSTOVÁNÍ

10. 3.

ND Brno – Mahenovo divadlo, 19.00 hodin
Festival TRIALOG 2013

Hostování činohry NDM s inscenací *Ivanov*

Ze slavnostního odhalení pamětní desky Jaroslavu Vogelovi 11. ledna 2013

24. března 2013, Divadelní klub v Divadle Jiřího Myrona v 18.00 hodin

SMRTIHLAV A OSTRAU DER KULTURPUNKT

V pořadí již třetí multižánrová přehlídka zaměřená na německý film, literaturu, divadlo a výtvarné umění Ostrau der Kulturpunkt (24. – 29. března 2013) bude slavnostně zahájena před představením inscenace Walserovy hry *Smrtihlav* 24. března 2013 v 15.00 hodin v Divadle Antonína Dvořáka. Festival pořádá Centrum kultury a vzdělávání Moravská Ostrava – Klub Atlantik ve spolupráci s Ostravskou univerzitou a Goethe-Institutem Prag.

25. března 2013, Divadelní klub v Divadle Jiřího Myrona v 18.00 hodin

FENOMÉN BAYREUTH

Dramaturg opery NDM Daniel Jäger a hudební ředitel opery NDM Robert Jindra vás provedou historií oslavovaného i zavrhaného festivalového svatostánku, který je od roku 1876 symbolem Wagnerova nesmrtelného hudebně-dramatického odkazu.

28. března 2013, Antikvariát a klub Fiducia v 18.00 hodin

PŘEKLADATEL RADOVAN CHARVÁT O MARTINU WALSEROVÍ

Významný německý spisovatel Martin Walser (*1927), autor celé řady románů, novel, esejů, studií a nejméně dvou desítek divadelních her, je vedle Heinricha Bölla, Petera Handkeho a Siegfrieda Lenze typickým představitelem německé poválečné literatury. Na rozdíl od anglosaské tradice, která klade důraz na vnější dějovost příběhů, se konflikty ve Walserových románech, novelách a hrách odehrávají pouze v duších protagonistů a vnější děj zůstává v pozadí. Často se jako člen Skupiny 47 zapojoval do veřejné debaty v Německu a svými provokativními názory vyvolával nezdědka velkou pozornost i pobouření. Počátkem 90. let se zasazoval proti „instrumentalizaci Osvětimi“, za což si vysloužil ostrou kritiku tehdejšího předsedy Ústřední

rady Židů Ignaze Bubise. V jazykově znamenitě zvládnutých textech nesených na vlnách ironie líčí každodenní život obyčejných lidí, jejich obavy, touhy a vnitřní nejistoty. Dnes žije v Überlingenu na břehu Bodamského jezera. Jeho nejznámější díla přeložená do češtiny jsou *Philippsburské svazky manželské*, *Prchající kůň* nebo *Johann*.

Radovan Charvát – po studiu ČVUT v Praze (1967–1972) jako matematik ve výpočetním středisku (do roku 1984), poté překladatel a publicista. V roce 1987 rok v Africe. V letech 1989–1990 studium germanistiky, anglistiky a amerikanistiky na univerzitě J. W. Goetha ve Frankfurtu nad Mohanem. Od roku 1989 působí jako literární překladatel z němčiny a angličtiny. Z německy píšících autorů převedl do češtiny díla Thomase Bernharda, Martina Walsera, W. G. Sebald, Roberta Walsera, Otfrieda Preußlera, Stena Nadolného, Tilmanna Ramstedta, Patricka Rotha, Viktora Klemperera, Hermanna Hesseho, Libuše Moníkové a Arno Schmidta.

3. dubna 2013, Divadlo Antonína Dvořáka v 18.30 hodin

Večer pro Martina Hilského s Martinem Hilským

Jevištní rozmluvy u příležitosti sedmdesátých narozenin fenomenálního překladatele a znalce Shakespearova díla

Rozmlouvat s panem profesorem bude básník Petr Hruška. Jako gratulující hosté vystoupí ředitel NDM Jiří Nekvasil a šéf činohry NDM Peter Gábor, režisér Radovan Lipus, bluesman Pepa Streichl a další.

Světová premiéra

Rezervace míst v předprodeji NDM nebo online na www.ndm.cz

Prof. PhDr. Martin Hilský, CSc., dr. h. c., MBE (* 8. dubna 1943 Praha) je profesor anglické literatury na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a Filozofické fakultě Jihočeské

univerzity v Českých Budějovicích, překladatel z angličtiny a shakespearolog. V roce 2001 byl za zásluhy o šíření anglické literatury v Česku jmenován čestným členem Řádu britského impéria. Dne 28. října 2011 jej prezident republiky Václav Klaus vyznamenal Medailí Za zásluhy o stát v oblasti kultury a školství. Den předtím obdržel z rukou ministra kultury Státní cenu za literaturu a překladatelské dílo.

Petr Hruška (*1964) je přední český básník a literární historik. Vydal básnické sbírky *Obývací nepokoje* (1995), *Měsíce* (1998), *Vždycky se ty dveře zavíraly* (2002), *Zelený svetr* (soubor, 2004), *Auta vjíždějí do lodí* (2007) a *Darmata* (2012). Pracuje v Ústavu pro českou literaturu Akademie věd ČR. Je autorem monografie *Někdy tady. Český básník Karel Šiktanc* (2010). Redigoval texty Jana Balabána a je editorem jeho souborného díla (nakladatelství Host).

Sborník festivalu OST-RA-VAR

Obsahuje transkripce diskusí na rozborových seminářích. Cena sborníku je 50 Kč a k dostání je také v předprodeji NDM. Máte-li zájem, je možné jej zaslat poštou na dobírku, zájemci si o něj mohou napsat na dita.eibenova@ndm.cz.

Evropské operní dny 2013

Barcelona, Bologna, Brno, Marseille, Londýn, Paříž, Praha, Oslo, Ostrava

LOHENGRIN SKRZ NASKRZ
11. 5. 2013 v Divadle Antonína Dvořáka
13.00 Robert Jindra & Lohengrin
Výklad opery, na který nezapomenete...
14.30 Dá to zabrat
Komentovaná prohlídka stavby scény a svícení před představením opery Lohengrin
17.30 Dramaturgický úvod
18.00 Richard Wagner: Lohengrin
Diriguje Robert Jindra

OPERA VE VÝTAHU
13. 5. 2013, Magistrát města Ostravy – Nová radnice – páternoster
Od 10 hodin vždy na několik minut, vždy v každou celou hodinu až do 16 hodin opera v páternosteru
Více se nedá popsat, více se musí zažít!

OSTRAVA!!!

Foto Moravskoslezský deník

INZERCE

Restaurace Radio Club

Na Hradbách 13, 702 00 Ostrava
www.radio-club.cz

Radio Club s tradicí v novém industriálním kabátě Vás zve na návštěvu!

Nabízíme:

- Příjemné posezení v zajímavém a originálním retro interiéru a prostředí
- Prostory pro nekuřáky i kuřáky
- Kapacitu 50 míst
- Nabídku denního menu za pouhých 85,- Kč
- Gurmánské čtvrtky, speciality ruské kuchyně
- Pravidelné živé hudební večírky mladých umělců
- V samostatné části klubu biliardový stůl
- Salónek
- Možnost pořádání akcí, svateb, narozenin a večírků
- Zajištění rautu formou studeného nebo teplého bufetu

Objednávky a rezervace míst na tel.: 775776779 nebo email: valentina@radio-club.cz

Snímek z děkovačky po operní premiéře **NOC V BENÁTKÁCH** v režii Pavla Mikulášika a výpravě nezapomenutelného výtvarníka Adolfa Borna

Foto Martin Popelář

V lednu letošního roku se balet NDM představil na prestižním festivalu Mezinárodní týdny tance 2013. Slavnostní Gala představení v Divadle ABC v Praze nabídlo přehlídku významných souborů z celé České republiky i ze zahraničí

Foto archiv divadla

Závěrečná děkovačka po premiéře klasické operetní inscenace **ČARDAŠOVÁ PRINCEZNA** v režii Lumíra Olšovského (na fotografii uprostřed)

Foto Radovan Štastný

Fotografie z tiskové konference v historické budově Národního divadla v Praze, na které byly oficiálně oznámeny nominace na Ceny Thálie 2012. Za NDM je mimo jiné nominovaný Igor Orozovič (první zleva) a Martina Šnytová (třetí zleva)

Foto Barbora Chramostová

Po premiéře nové činoherní inscenace **SMRTIHLAV** následoval ne obyčejný raut, ale čokoraut. Diváci mohli ochutnat nespočet druhů pralinek nebo smochit kousky čerstvého ovoce ve speciální čokofontáně

Foto Radovan Štastný

Jako speciální host vystoupil na začátku února v inscenaci **DIVOTVORNÝ HRNEC**, kterou sám i režíroval, herec a režisér Lumír Olšovský

Foto David Velčovský

Ředitel NDM pan Jiří Nekvasil se během slavnostního odhalování pamětní desky Jaroslava Vogela setkal i s emeritní sólistkou ostravské opery paní Věrou Heroldovou. Ta měla tu čest v minulosti s šéfem opery Vogelem několikrát spolupracovat

Foto Dita Eibenová

Operní soubor NDM odehrál v rámci přehlídky reprezentativních inscenací všech českých a moravských profesionálních operních souborů, festivalu **OPERA 2013**, inscenaci **LA WALLY** v titulní roli s Evou Urbanovou

Foto archiv divadla

Z děkovačky po premiéře činoherní inscenace – mistrně napsaného psychologického dramatu **SMRTIHLAV** v režii uměleckého šéfa činohry NDM Petera Gábora (na snímku zcela vpravo)

Foto Radovan Štastný

Ačkoliv musela být premiéra nové komorní činoherní inscenace (režie: Janusz Klimsza) kvůli nemoci posunuta, dopadla výborně. **SLOŽ MĚ NĚZNĚ** se od začátku února hraje ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Foto Radovan Štastný

Režisér Lumír Olšovský (v pruhovaném svetru), v NDM připravuje inscenaci **FANTOM LONDÝNA**, spolu s výherci soutěže, kteří za svou správnou odpověď získali možnost zúčastnit se studiového provedení muzikálové novinky

Foto Martin Popelář

Na první čtenou zkoušku inscenace **SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ** dorazil výjimečný host, pan profesor Martin Hilský, nejznámější překladatel Williama Shakespeara do českého jazyka

Foto Radovan Štastný

Sheep shop
SÝROVÝ KRÁMEK • SÝRÁRNA

přes 100 druhů sýrů z celé Evropy
kozí - kravské - ovčí - buvolí
kozí mléko, máslo, řecké jogurty
a jiné speciality
čerstvé kozí sýry z farmy, tvaroh,
bryndza, korbáčiky...

Vína z vinic Pierre Richarda
a Gérarda Depardieu
dárkové balení

po - pá: 8 - 19 hod.
so: 9 - 13 hod.

zastávka
hotelový dům Jindřich
Nádražní 48 Moravská Ostrava • tel.: + 420 733 702 442

provozovatel:
Cheesy Shop s.r.o.

FIDUCIA
antikvariát
klub
galerie

Antikvariát Fiducia — jeden z největších moravských antikvariátů, na trhu již od roku 1998.

Online nabídka více než 20 tisíc titulů
na www.e-antikvariát.com

Nákup a prodej knih, grafik,
plakátů, pohlednic a dalšího antikvárního zboží.
Vykupujeme i celé pozůstalosti, přijedeme, platba v hotovosti.

adresa: Nádražní 30, Ostrava, tel: 596117312

SIMPLY CLEVER

Potkáváte ji každý den.
A přesto je jedinečná.
Nová ŠKODA Octavia

Vyzkoušejte si ji mezi prvními a vyhraďte některý z jedinečných zážitků.

Zažijte jako první novou generaci vozu, který se stane měřítkem pro všechny ostatní. Objednejte si svou testovací jízdu přímo u nás nebo na www.zazijteoctavii.cz. Nová ŠKODA Octavia vám předvede, že vás stále umí překvapit. Navíc můžete vyhrát některý z nezapomenutelných zážitků!

ŠKODA Finance od ŠkoFINu

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

AUTO Heller s.r.o.
Cihelni 483/49
702 00 Ostrava
Tel.: 596 606 228
www.autoheller.cz

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Octavia: 3,8-6,1 l/100 km, 99-141 g/km

Auto Heller

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14

701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava

telefon: 596 276 111

e-mail: predprodej@ndm.cz

www.ndm.cz

**ZLATÁ
KARTA NDM**
PRAVIDELNÁ NÁVŠTĚ-
VA DIVADLA OBO-
HACUJE! ČIM VÍCE
CHODÍTE, TÍM VÍCE
SETŘÍTE.

VSTUPENKY OBDRŽÍTE

- **e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, plaťte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz

- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: 596 276 203, 596 276 242

obchodní oddělení – telefon: 596 276 189

objednávky vstupenek nad 10 ks

- hodinu před začátkem představení u pokladny:
v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: 596 276 420
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: 596 276 135

- v prodeji předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona
pondělí	12.00 – 17.00	
úterý	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00	13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00	13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00	

předplatné – telefon: 596 276 202

Prodej vstupenek na všechna představení NDM

a na veřejné generálky v předprodeji. Vstupenky na veřejné generálky se prodávají obvykle jeden den před jejich konáním. Ceník vstupenek na jednotlivá představení a podmínky poskytování slevy při hromadných návštěvách seniorů, žáků a studentů jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje. Na předpremiéry – veřejné generálky pro seniory – jednotné vstupné.

**ZBYLÉ VSTUPENKY NA PŘEDSTAVENÍ V PŘEDPLATNÉM
I MIMO PŘEDPLATNÉ V PRODEJI HODINU PŘED ZAČÁTKEM
PŘEDSTAVENÍ PŘÍMO V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA A DIVADLE
ANTONÍNA DVOŘÁKA.**

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ PŘEDEM!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.
Smetanovo náměstí - po předložení vstupenky 45 Kč po dobu večerního představení
Divadlo Jiřího Myrona - Garáže Ostrava, a.s.
Náměstí Msgre. Šrámka - po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu večerního představení

**Poctivé
Pečení**

www.poctive-peceni.cz

T: 731 408 343

PROGRAM BŘEZEN 2013

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1. SMRTIHLAV	IV.	18.30	Č
2. KUŘAČKY	X.	18.30	Č
3. JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT	N	15.00	Č
6. JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT	F	18.30	Č
7. LOHENGRIN – premiéra	PP	18.00	O
9. LOHENGRIN – druhá premiéra	MP	18.00	O
10. IVANOV	zájezd Brno	19.00	Č
11. SMRTIHLAV	ČP	18.30	Č
15. NOC V BENÁTKÁCH	VOP	18.30	O
16. VERDI GALA	MIMO	18.30	O
17. LOHENGRIN	ZP1	17.00	O
19. LOHENGRIN	E	18.00	O
20. KÁŤA KABANOVÁ	F	18.30	O
21. NOC V BENÁTKÁCH	C	18.30	O
22. PYGMALION	MIMO	18.30	Č
23. SPÍCÍ KRASAVICE	MIMO	18.30	B
24. SMRTIHLAV	N	15.00	Č
26. NOC V BENÁTKÁCH	V.	18.30	O
27. POPRASK NA LAGUNĚ	školy	10.00	Č
28. SPÍCÍ KRASAVICE	MIMO	18.30	B
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA			
1. SLOŽ MĚ NĚŽNĚ	MIMO	19.00	Č
5. KUŘAČKY	ABEND	19.00	Č
11. SLOŽ MĚ NĚŽNĚ	MIMO	19.00	Č
24. SLOŽ MĚ NĚŽNĚ	MIMO	15.00	Č

NEBOJTE SE BÝT V OBRAZE!

Zajímá vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu?

Není problém! Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla: www.ndm.cz/cz/newsletter

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1. ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	P	18.30	OPTA/M
2. SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS) PS2		18.30	OPTA/M
3. SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ	MIMO	10.00	B
3. SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ	RP	16.00	B
4. SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ	školy	10.00	B
6. DIVOTVORNÝ HRNEC	MIMO	18.30	OPTA/M
7. SŮL NAD ZLATO	školy	10.00	Č
7. ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	C	18.30	OPTA/M
8. SAJNS FIKŠN	D	18.30	Č
9. MRAZÍK	PS	18.30	OPTA/M
10. JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	MIMO	16.00	OPTA/M
12. ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	V.	18.30	OPTA/M
13. POSLEDNÍ SAMURAJ	II.	18.30	B
14. MRAZÍK	školy	10.30	OPTA/M
14. HABAĐÚRA	MIMO	18.30	Č
15. ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	IV.	18.30	OPTA/M
16. PRAŽSKÝ KOMORNÍ BALET & PAVEL ŠMOK I	X.	18.30	
17. POLSKÁ KREV	SP	11.00	OPTA/M
19. NOC NA KARLŠTEJNĚ	MIMO	18.30	OPTA/M
20. JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	ZP2	18.30	OPTA/M
21. BALADA PRO BANDITU	ZP3	18.30	Č
22. ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	D	18.30	OPTA/M
23. DONAHA! (Hole dupy)	MIMO	18.30	Č
24. MRAZÍK	MIMO	11.00	OPTA/M
24. MRAZÍK	MIMO	16.00	OPTA/M
28. BALADA PRO BANDITU	VII.	18.30	Č
29. POLSKÁ KREV	MIMO	18.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB			
12. MOSKVA → PETUŠKY	MIMO	19.00	Č
KLUB PARNÍK			
16. OPERETNĚ-MUZIKÁLOVÉ KLÁNÍ	MIMO	19.00	OPTA/M
17. OPERETNĚ-MUZIKÁLOVÉ KLÁNÍ	MIMO	18.00	OPTA/M

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

Od 1. 12. 2012 u nás nově můžete k nákupu vstupenek použít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass. Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplaťte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

PROGRAM DUBEN 2013

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

2. NOC V BENÁTKÁCH	E	18.30	O
3. VEČER PRO MARTINA HILSKÉHO S MARTINEM HILSKÝM	MIMO	18.30	
4. TRABLE S HARRYM – premiéra	PP	18.30	Č
5. BOHÉMA GALA	MIMO	18.30	O
6. TRABLE S HARRYM – první repríza	MP	18.30	Č
7. KÁŤA KABANOVÁ	N	15.00	O
9. ABSOLVENTSKÝ KONCERT TANEČNÍHO ODDĚLENÍ JKGO	MIMO	18.30	
10. TRABLE S HARRYM	II.	18.30	Č
11. KÁŤA KABANOVÁ	VII.	18.30	O
13. NOC V BENÁTKÁCH	X.	18.30	O
14. SPÍCÍ KRASAVICE – derniéra	MIMO	16.00	B
18. SMRTIHLAV	C	18.30	Č
19. ROMEO A JULIE – derniéra	D	18.30	O
20. PRODANÁ NEVĚSTA	PS2	18.30	O
21. HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK	MIMO	10.00	O
21. KOMINÍČEK	MIMO	11.00	O
21. JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT	MIMO	17.00	Č
22. OPERETNÍ KONCERT	Z	19.00	OPTA/M
23. BOHÉMA	MIMO	18.30	O
25. POPRASK NA LAGUNĚ	VII.	18.30	Č
27. TRABLE S HARRYM	X.	18.30	Č
28. PYGMALION	MIMO	16.00	Č
30. JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT	E	18.30	Č
ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA			
7. KUŘAČKY	MIMO	19.00	Č
18. SLOŽ MĚ NĚŽNĚ	MIMO	19.00	Č
24. KUŘAČKY	zájezd Nový Jičín	19.00	Č

MOHLO BY VÁS ZAJÍMAT!

Už nyní je v prodeji oficiální turistická vizitka NDM. Zakoupit ji můžete v předprodeji a ve večerních pokladnách.

Více informací hledejte na www.turisticky-denik.cz.

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2. MRAZÍK	školy	10.30	OPTA/M
3. ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	F	18.30	OPTA/M
4. POLSKÁ KREV	MIMO	18.30	OPTA/M
5. POSLEDNÍ SAMURAJ	P2	18.30	B
6. SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS)	PS	18.30	OPTA/M
7. ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	SP	11.00	OPTA/M
9. DIVOTVORNÝ HRNEC	MIMO	18.30	OPTA/M
11. SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ – premiéra	PP	18.30	Č
12. PRAŽSKÝ KOMORNÍ BALET & PAVEL ŠMOK II	IV.	18.30	
13. SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ – první repríza	MP	18.30	Č
14. DONAHA! (Hole dupy)	MIMO	18.30	Č
16. SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	E	18.30	Č
17. BALADA PRO BANDITU	F	18.30	Č
18. BALADA PRO BANDITU	školy	10.30	Č
18. POLSKÁ KREV	MIMO	18.30	OPTA/M
19. MŮJ BOJ (Mein Kampf)	MIMO	18.30	Č
20. DONAHA! (Hole dupy)	MIMO	18.30	Č
21. ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	N	15.00	OPTA/M
23. SAJNS FIKŠN	V.	18.30	Č
24. ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA	II.	18.30	OPTA/M
25. JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ	školy	10.30	OPTA/M
25. NOC NA KARLŠTEJNĚ	MIMO	18.30	OPTA/M
26. BALADA PRO BANDITU	školy	10.30	Č
27. SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS)	MIMO	18.30	OPTA/M
DIVADELNÍ KLUB			
19. MOSKVA → PETUŠKY	MIMO	19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál
E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., P, PS, PS2, VOP, Č7, PP, MP, SP – předplatitelské skupiny
Z – zadáno

REPERTOÁR

OPERA
Richard Wagner LOHENGRIN 7. 3. (18.00), 9. 3. (18.00), 17. 3. (17.00), 19. 3. (18.00)
Johann Strauss NOC V BENÁTKÁCH 15. 3. (18.30), 21. 3. (18.30), 26. 3. (18.30), 2. 4. (18.30), 13. 4. (18.30)
VERDI GALA 16. 3. (18.30)
Leoš Janáček KÁŤA KABANOVÁ 20. 3. (18.30), 7. 4. (15.00), 11. 4. (18.30)
Giacomo Puccini BOHÉMA GALA 5. 4. (18.30)
Giacomo Puccini BOHÉMA 23. 4. (18.30)
Charles Gounod ROMEO A JULIE 19. 4. (18.30) – derniéra
Bedřich Smetana PRODANÁ NEVĚSTA 20. 4. (18.30)
Benjamin Britten HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK 21. 4. (10.00)
Benjamin Britten KOMINÍČEK 21. 4. (11.00)

ČINOHRA
Božena Němcová – Jan Alda SŮL NAD ZLATO 7. 3. (10.00)
Marian Palla SAJNS FIKŠN 8. 3. (18.30), 23. 4. (18.30)
Venedikt Jerofejev MOSKVA → PETUŠKY 12. 3. (19.00), 19. 4. (19.00)
Michael Cooney HABAĐURA 14. 3. (18.30)
Milan Uhde – Miloš Štědroň BALADA PRO BANDITU 21. 3. (18.30), 28. 3. (18.30), 17. 4. (18.30), 18. 4. (10.30), 26. 4. (10.30)
Terrence McNally – David Yazbek DONAHAI (Hole dupy) 23. 3. (18.30), 14. 4. (18.30), 20. 4. (18.30)
William Shakespeare SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ 11. 4. (18.30), 13. 4. (18.30), 16. 4. (18.30)
George Tabori MŮJ BOJ (MEIN KAMPF) 19. 4. (18.30)
Billy Roche SLOŽ MĚ NĚŽNĚ 1. 3. (19.00), 11. 3. (19.00), 24. 3. (15.00). 18. 4. (19.00)
Martin Walser SMRTIHLAV 1. 3. (18.30), 11. 3. (18.30), 24. 3. (15.00), 18. 4. (18.30)

George Bernard Shaw PYGMALION 22. 3. (18.30), 28. 4. (16.00)
Oscar Wilde JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT 3. 3. (15.00), 6. 3. (18.30), 21. 4. (17.00), 30. 4. (18.30)
Anna Saavedra KUŘAČKY 2. 3. (18.30), 5. 3. (19.00), 7. 4. (19.00), 24. 4. (19.00)
Anton Pavlovič Čechov IVANOV 10. 3. (19.00)
Carlo Goldoni POPRASK NA LAGUNĚ 27. 3. (10.00), 25. 4. (18.30)
VEČER PRO MARTINA HILSKÉHO S MARTINEM HILSKÝM 3. 4. (18.30)
Jack Trevor Story TRABLE S HARRYM 4. 4. (18.30), 6. 4. (18.30), 10. 4. (18.30), 27. 4. (18.30)

BALET
Bogdan Pawłowski – Witold Borkowski SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ 3. 3. (10.00), 3. 3. (16.00), 4. 3. (10.00)
Ryuichi Sakamoto POSLEDNÍ SAMURAJ 13. 3. (18.30), 5. 4. (18.30)
PRAŽSKÝ KOMORNÍ BALET & PAVEL ŠMOK I a II 16. 3. (18.30), 12. 4. (18.30)
Petr Iljič Čajkovskij SPÍCÍ KRASAVICE (ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA) 23. 3. (18.30), 28. 3. (18.30), 14. 4. (16.00)

OPERETA/MUZIKÁL
Emmerich Kálmán – Leo Stein – Béla Jenbach – Pavel Bár – Eva Bezděková ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA 1. 3. (18.30), 7. 3. (18.30), 12. 3. (18.30), 15. 3. (18.30), 22. 3. (18.30), 3. 4. (18.30), 7. 4. (11.00), 21. 4. (15.00), 24. 4. (18.30)
Frank Loesser – Jo Swerling – Abe Burrows SÁZKY Z LÁSKY (GUYS & DOLLS) 2. 3. (18.30), 6. 4. (18.30), 27. 4. (18.30)
Burton Lane – Edgar Yip Harburg – Fred Saidy DIVOTVORNÝ HRNEC 6. 3. (18.30), 9. 4. (18.30)
Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin – K. M. Walló – Jiří Sedláček MRAŽÍK 9. 3. (18.30), 14. 3. (10.30), 24. 3. (11.00), 24. 3. (16.00), 2. 4. (10.30)
Tim Rice – Andrew Lloyd Webber JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ 10. 3. (16.00), 20. 3. (18.30), 25. 4. (10.30)
OPERETNĚ-MUZIKÁLOVÉ KLÁNÍ 16. 3. (19.00), 17. 3. (18.00)
Oskar Nedbal POLSKÁ KREV 17. 3. (11.00), 29. 3. (18.30), 4. 4. (18.30), 18. 4. (18.30)
Karel Svoboda – Jiří Štaidl – Eduard Krečmar – Zdeněk Podskalský – Zdeněk Podskalský ml. – Jaroslav Vrchlický NOC NA KARLŠTEJNĚ 19. 3. (18.30), 25. 4. (18.30)
OPERETNÍ KONCERT 22. 4. (19.00)

Změna programu vyhrazena!

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

partner baletních představení

Květiny Šárka Hájková

předprodej vstupenek

OSTRAVA!!!

www.ndm.cz

INZERCE

Hotel Mercure Ostrava Center
Československá 18/1742, Ostrava
email: h7051@accor.com
www.mercureostrava.cz

Nový 4* hotel v centru Ostravy nabízí:

- ubytování ve 139 moderně zařízených a vybavených pokojích
- 4 konferenční místnosti
- bar a restauraci
- letní terasu
- wellness centrum
- zdarma Wi-Fi připojení k internetu

Richard Wagner

Lohengrin

Bájný příběh rytíře s labutí!

WAGNER
OSTRAVA 2013
{1813-1883}

200. výročí narození
Richarda Wagnera

Premiéry 7. a 9. 3. 2013
v Divadle Antonína Dvořáka

Součástí vybraných předplatitelských skupin jsou již reprizované, divácky oblíbené tituly, například: **Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť**, **Čardášová princezna**, **Jak důležité je mít**, **La Wally**, **Káťa Kabanová** nebo **Labutí jezero**.

Předplatné si lze sjednat osobně, telefonicky, e-mailem nebo poštou. V kanceláři předplatného v předprodeji vstupenek NDM se Vám můžeme věnovat, pomůžeme vybrat předplatitelskou skupinu, doporučit jednotlivá představení nebo společně vyplnit přihlášku.

KONTAKT PRO PŘEDPLATITELE

Nechte o sebe pečovat!

Gabriela Bardoňová, tel.: (+420) 596 276 202, e-mail: gabriela.bardonova@ndm.cz

**Národní divadlo moravskoslezské, předprodej vstupenek,
oddělení předplatného** (u Divadla Jiřího Myrona)
Čs. legii 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava

Po	13.00 – 17.00
Út	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
St	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
Čt	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
Pá	8.00 – 12.00

www.ndm.cz

Staňte se i Vy předplatitelem
Národního divadla moravskoslezského

**Vyhrajte
letecký zájezd
Ostrava → Paříž
od CK Radynacestu.cz**

Zajistěte si své předplatné
do 7. září 2013 a budete automaticky
zařazeni do slosování.

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

Předplatné 2013/2014

**Držíme
Vám místo**

www.ndm.cz

Předplatné na divadelní sezónu 2013/2014

Neztrácejte čas čekáním ve frontě, nestresujte se vyzvedáváním rezervací...

Nic z toho není nutné! Zakoupením předplatného na sezónu 2013/2014 (září 2013 až červen 2014) získáte své stálé místo v hledištích Národního divadla moravskoslezského a jediné, co bude na Vás, je: užívat si! Vybírat můžete z dvaceti předplatitelských skupin. Chcete do divadla chodit na premiéry nebo raději o víkend? Zajímají Vás rodinná představení, balet nebo muzikály? Nevíte? Pak si přijďte osobně vybrat do předprodeje NDM, rádi Vám poradíme!

S předplatným získáte až 50% slevu ze vstupného. Dále pak 20% (50% pro studenty a seniory) slevu na zakoupení vstupenek na představení mimo Vaši předplatitelskou skupinu a možnost přednostního nákupu a slev na mimořádné akce (Adventní koncerty, galavečer a mnohé další).

Se SPECIÁLNÍM PREMIÉROVÝM PŘEDPLATNÝM pak máte možnost stát se součástí divadelního dění! Nejenom že Vám neunikne jediná premiéra sezóny, můžete se také následně po ní setkat s ředitelem divadla Jiřím Nekvasilem, inscenátory i protagonisty nad číší vína.

OPERA PREMIÉRY 2013/2014

Giuseppe Verdi (1813–1901)
ERNANI
Nikdy nekončící příběh lásky, cti a boje o moc

- Premiéry 10. a 12. října 2013 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky
Hudební nastudování **Tomáš Brauner**
Režie **Marián Chudovský**

Bohuslav Martinů (1890–1959)
MIRANDOLINA
Operní komedie, která Vás dostane!
Další z operních hitů 20. století

- Premiéry 5. a 7. prosince 2013 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky
Hudební nastudování **Robert Jindra**
Režie **Jiří Nekvasil**

Robert Schumann (1810–1856)
JENOVĚFA
Operní báseň o manželské věrnosti!

-

Premiéry 27. února a 1. března 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v německém originále s českými titulky
Hudební nastudování **Charles Olivieri-Munroe**
Režie **Martin Glaser**

Bedřich Smetana (1824–1884)
ČERTOVA STĚNA
Láska, přátelství a ďábelské nástrahy
Návrat české operní klasiky!

- Premiéry 12. a 15. června 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s českými titulky
Hudební nastudování **Robert Jindra**
Režie **Jiří Nekvasil**

ČINOHRA PREMIÉRY 2013/2014

Václav Štech (1859–1947)
VEŘEJNÉ BLAHO ANEB DESKOVÝ STATEK
Politicky (ne)korektní komedie

- Premiéra 24. října 2013 v Divadle Jiřího Myrona
Režie **Janusz Klimsza**

Jean Anouilh (1910–1987)
POZVÁNÍ NA ZÁMEK
Bezohledná komedie v rytmu tanga

- Premiéra 7. listopadu 2013 v Divadle Antonína Dvořáka
Režie **Peter Gábor**

Liz Lochhead (1947)
PERFECT DAYS
Romantická komedie nejen o ženách, nejen pro ženy

- Premiéra 30. ledna 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Režie **Janka Ryšánek Schmiedtová**

William Shakespeare (1564–1616)
MACBETH
Poznej temnotu, poznáš sám sebe...

- Premiéra 6. února 2014 v Divadle Jiřího Myrona
Režie **Rastislav Ballek**

David Jařab (1971)
ZA VODOU
Příběh konce jedné lásky

- Premiéra 27. března 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Režie **Štěpán Pácl**

Martin Kákoš, Gabo Dušík, Peter Uličný, Jaroslav Moravčík
QUO VADIS muzikál
Vášnivý příběh lásky na motivy románu Henryka Sienkiewicze

- Premiéra 5. června 2014 v Divadle Jiřího Myrona
Režie **Peter Gábor**

BALET PREMIÉRY 2013/2014

Zuzana Lapčíková (1968)
BALADY
Vášnivé taneční drama s hudbou a zpěvem Zuzany Lapčíkové

- Premiéra 19. září 2013 v Divadle Antonína Dvořáka
Hudba **Zuzana Lapčíková**
Choreografie **Hana Litterová**

Leoš Janáček (1854–1928)
Bohuslav Martinů (1890–1959)
NÁVRATY DOMŮ
Tam, kde jsou kořeny tvé, tam srdce tě táhne...

- Premiéra 21. listopadu 2013 v Divadle Jiřího Myrona
Choreografie **Jiří Kylián** (Po zarostlém chodníčku),
Nataša Novotná (Škrtič)

Herman Severin Løvenskiold (1815–1870)
LA SYLPHIDE
Klasický balet o nenaplněné lásce

- Premiéra 24. dubna 2014 v Divadle Antonína Dvořáka
Koncepce a choreografie **Karine Elver** podle **Augusta Bournonvilla**

OPERETA/MUZIKÁL PREMIÉRY 2013/2014

Jacques Offenbach (1819–1880)
KRÁSNÁ HELENA
Opereta, jak má být
Ať žije Offenbach!

- Premiéry 26. a 28. září 2013 v Divadle Jiřího Myrona
Hudební nastudování **Karol Kevický**
Režie **Gabriela Petráková**

Éva Pataki (1954)
EDITH A MARLENE (EDITH ÉS MARLENE)
Láska, vášeň, zklamání
Dvě legendy, jeden muzikál

- Premiéry 19. a 21. prosince 2013 v Divadle Jiřího Myrona
Český překlad Kateřina Pošová
Režie **Janusz Klimsza**
Hudební nastudování **Marek Prášil**

Tim Rice (1944), Andrew Lloyd Webber (1948)
EVITA
Z chudé dívky ikonou Argentiny

- Premiéry 20. a 22. března 2014 v Divadle Jiřího Myrona
České přebásnění Michael Prostějovský
Režie **Petr Gazdík**
Hudební nastudování **Jakub Židek**

Scéna z operní inscenace KÁTA KABANOVÁ Foto Martin Popelář

Scéna z činoherní inscenace BALADA PRO BANDITU Foto Radovan Šťastný

Scéna z baletní inscenace POSLEDNÍ SAMURAJ Foto Martin Popelář

Scéna z muzikálové inscenace JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT Foto Radovan Šťastný